

ΓΜ 3311

32mlz.

[1839:] ή 1840.

επιγραφή ε. Κωνστ.
Μαργαρίτης

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Κο
Hanyas
Kathayon
Chantazay

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

5
200

ΑΙΣΧ. 91. 0022

FM 3311 3 2ης

[1839:] 1840

Αρχιεπίσκοπος Νίκης. Μαυρογενής

ΕΡΗΜΙΤΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α.

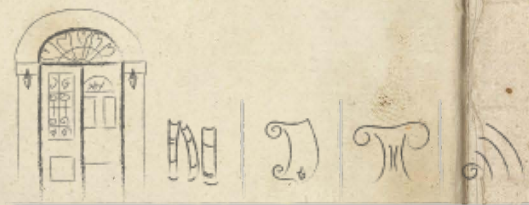

ΦΙΛΕ ΜΟΥ!

Εἰς τὴν περήγησιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμα εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἀπέρασα καὶ ἀπὸ τὴν Κέρκυραν εἰς τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπορρίφθῃ ἀπὸ τὸν Λόρδον Μέγαν Ἄρμωστον ἢ πρὸς τὴν Προστάτιδα Βασίλισσαν ἀναφορὰ περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Συντάγματος.

Δὲν θέλω σὲ περιγράψαι τὴν νῆσον τὴν γνωρίζεις ἀξιόλογα· σὺ ὅμως δὲν εἶδες τὸ χάλκινον ἄγαλμα τοῦ Στρατηγοῦ Ἄδαμ, πρόφην Ἄρμωστοῦ τῶν Νήσων, τὸ ὁποῖον τῷ ἀνύψωσεν ἡ Βουλὴ *ad haeviventi*, διότι εἰσήξε μὲ τὰ χρήματα τῶν πολιτῶν τὰ ὕδατα εἰς τὴν πόλιν διὰ ὀχετῶν, οἵτινες χρειάζονται ἀκαταπαύστως διόρθωσιν. Τὸ χάλκινον αὐτὸ ἄγαλμα, ἔργον τοῦ γλύπτου Προσαλέντου, τὸν ὁποῖον πρόωρος θάνατος ἐμπόδισε νὰ τελειώσῃ, κεῖται ὀλίγον μακρὰν τοῦ μαρμαρίνου ἀνδριάντος τοῦ Μαρσιάλου Σουλεμπουργ, ὅστις στρέφει ἀγρίως τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ ἐναντίον μέρος. Ματαίως ἐζήτησα ἐν μνημείον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐνθυμίζῃ, ὅτι ἡ γῆ αὕτη εἶναι ἡ πατρίς τοῦ Εὐγενίου, τοῦ Νικηφόρου, τοῦ Καποδίστρια, ἢ νὰ μαρτυρῇ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἰονίου λαοῦ εἰς τὸν ἀειμνήστον Λόρδ Γουλφόρδ.

Γνωρίζων τὸ Σύνταγμα τοῦ ἠνωμένου Ἰονικοῦ Κράτους, σὺ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΥΣΙΝ ἠγάγετο τὴν ἰσχυρίαν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς περὶ μεταρ-
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
Α

ρυθμίσεώς των αναφορᾶς, ἥτις ὑπεγράφη ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους Ἐκλογεῖς. Οἱ Κερκυραῖοι ἐζητοῦσαν ἐλευθέραν ἐκλογὴν τῶν Παραστατῶν των διὰ κανονικῆς συνελεύσεως τῶν ἐκλογέων καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, ἀφαίρεσιν τοῦ μονοπωλείου τοῦ τύπου, ἐνιαυσίους Γερουσιαστάς, ἰσονομίαν διὰ τοὺς ὑπηκόους καὶ τοὺς Ἄγγλους, καὶ ἄλλα οὐσιώδη, τὰ ὅποια εὐκόλως θέλεις ἐννοήσεις, ἐὰν λάβῃς τὸν κόπον νὰ ἀναγνώσῃς πάλιν τὸ Σύνταγμα των.

Ὡς βλέπεις, τίποτε δικαιότερον παρὰ τὴν αἴτησίν των καὶ θυμάζω μάλιστα, πῶς ἡ Ἀγγλία, ἥτις προμαχεῖ ὑπὲρ τοῦ ἐξευγενισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἡ Ἀγγλία, ἥτις ὑπερασπίζεται τὸν ἐθνισμὸν τῆς Δαχίας, ἡ Ἀγγλία, ἥτις ἀναπετᾶ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας ὑπὲρ τῶν μεσημβρινῶν λαῶν, δὲν ἐπρόειχε προητέρω τοὺς Ἐπταννησίους μὲ ἐκεῖνα τὰ προνόμια, τὰ ὅποια, σύμφωνα μὲ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου, ὑπάρχουν εἰς κάθε συνταγματικὸν Κράτος. Βέβαια δὲν θέλεις εὐρεῖ τόπον, ὅπου νὰ ὀνομάζου ἐκλογὴν παραστατῶν τὸν περίγελων, τὸν ὅποιον κάμουν εἰς τοὺς πολίτας, προσκαλοῦντές τους νὰ ἐκλέξωσι τοὺς λεγομένους Νομοθέτας ἀπὸ ἓνα διπλοῦν κατάλογον, τὸν ὅποιον ὁ Ἄρμωστής προβάλλει δι' ἐνὸς πρωτίστου Συμβουλίου τῆς ἐκλογῆς του. Βέβαια εἰς κανένα τόπον πραγματικῶς ὁ τύπος ἐμποδίζεται καὶ ἀφαιρεῖται ὅλως διόλου, ἐνῶ τὸ Σύνταγμα δὲν δίδει καμμίαν ἐξουσίαν. Βέβαια μόνον εἰς τοὺς δορυαλώτους λαοὺς οἱ Προστάται εἶναι ἔξω τοῦ Νόμου.

Μ' ὅλον τοῦτο ἡ Ἀγγλία δύναται πάντοτε νὰ διορθῶσιν αὐτὰ τὰ κακά. Βέβαια αὕτη δὲν ἀνέχεται νὰ ψευδῆται τὰς ἀρχάς της εἰς λαὸν, τὸν ὅποιον προστατεύει. Δὲν ἀνέχεται νὰ λέγουν, ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν της ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον Κράτος (τοιοῦτοτρόπως τὸ χαρακτηρίζει ἡ Συνθήκη τῶν Παρισίων) νὰ μὴν χαιρῇ μέρος τῶν ὅσων αὕτη ἀπολαμβάνει προνομίων. Δὲν

ἀνέχεται νὰ διαχειρίζωνται τὰ πράγματα αὐτοῦ τοῦ μικροῦ λαοῦ ἀπ' ἀνθρώπους, οἵτινες δὲν γνωρίζουν μήτε τὴν θρησκείαν του, μήτε τὴν γλῶσσάν του, μήτε τὰ ἔθιμά του, μήτε τὴν ἱστορίαν του: ἀπὸ ἀνθρώπους, οἵτινες τὸν ἀποπτωχεύουν, τὸν ὑποδουλώνουν καὶ τὸν βυθίζουν εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν διαφθοράν.

Οἱ Ἐπταννήσιοι, ἐμπιστευόμενοι εἰς τὴν προστατίδα δύναμιν, γνωρίζοντες τὴν δικαιοσύνην της καὶ τὴν ἀγνότητά των δικαιωμάτων, τὰ ὅποια ἐζήτησαν μὲ τόσην ἀξιοπρέπειαν, εἶναι πολὺ εὐέλπιδες εἰς τὴν συγκατάθεσίν της.

Ὅμως ἡ πρὸς τὴν Βασίλισσαν ἀναφορὰ ἀπερρίφθη ἀπὸ τὸν Ἄρμωστήν καὶ, καθὼς εἰς τὸ βᾶθος φυλακῆς ἀποπνίγονται αἱ φωναὶ τοῦ δυστυχοῦς, οὕτως ἀπεκλείσθη πᾶσα νόμιμος ὁδὸς, διὰ τῆς ὁποίας ἤμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἡ φωνὴ τῶν Ἰόνων εἰς τὸ ὕψος τοῦ Ἀγγλικῆς Θρόνου.

Δὲν ἐξετάζω, ἐὰν τοιαύτη πράξις ἦναι νόμιμος κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, μᾶθημα εἰς ὅσους λαοὺς δέχονται τὰ πολιτεύματά των ἀπὸ συντάκτας, οἵτινες δὲν φυλάττουν τοὺς κανόνας τῆς Γραμματικῆς καὶ τοῦ Συντακτικοῦ. Ἡ τοιαύτη ἔλλειψις δίδει ἐλαστικὴν τινα παράδοξον δύναμιν εἰς τὰς περιόδους.

Μὴν ἀψυχήσαντες ὅμως οἱ Κερκυραῖοι, διεύθυναν δευτέραν ἀναφορὰν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἀποικίων Γραμματέα τῆς Ἀγγλίας, διὰ τῆς ὁποίας διαμαρτύρονται κατὰ τῆς αὐθαίρετου πράξεως τοῦ Ἄρμωστοῦ. Οὗτος ἐδέχθη ταύτην τὴν δευτέραν ἀναφορὰν, διότι κατὰ τοῦτο οἱ λόγοι τοῦ Συντάγματος δὲν ἐπιδέχοντο λοξὴν διερμηνείαν ὅμως δὲν ἠξέβρομεν ἀκόμη, ἐὰν τὴν ἐπεμψε.

Μετὰ τὴν ἀποβολὴν τῆς ἀναφορᾶς, ἡ Α. Ἐξ. ἐπεσεκέρθη τὰς νήσους. Ἐκεῖ ἤνυε παρηγορίαν εἰς τὰς ἀχαριστίας τῆς ἀφρονος Κερκυρᾶς. Εἶδε τελευτώμενα τὰ μὲ τὰ χρήματα τῶν πολιτῶν κατασκευασθέντα κτίρια, ἀθημόσια κτίρια, καὶ ἐβρυθρίασεν ἀκούσας τὰς

εὐφημίας τοῦ ἀστείου Δημάρχου, ὅστις τοῦ ἔδειξε τὰ μνημεία, τὰ ὁποῖα « θέλουν διακηρύξει τὴν δόξαν του μέχρι τῆς πλέον ἀπομεικρυσμένης γενεᾶς. »

Ἐν τοσοῦτῳ ἡ Ἐφημερίς ἐστηλίτευσε τοὺς τολμηροὺς Ἐκλογεῖς, ἐλπίζουσα νὰ τοὺς φοβίσῃ. Ἐσιώπησαν οὗτοι στανικῶς, διότι δὲν ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἀποκριθοῦν.

Ἀφ' οὗ ἀνεπαύθη ἐπὶ τῶν ἄθλων του ὁ Ἄρμοστής, κατάλαβεν, ὅτι ἦτον ἡδὴ καιρὸς νὰ ἀποδείξῃ διὰ δημοσίου ἐγγράφου τὴν ἀληθῆ κοινὴν γνώμην τοῦ Κερκυραϊκοῦ λαοῦ. Ὅθεν ἐνοήσαντές τινες τὴν ἐπιθυμίαν του, διεύθυναν ἀναφορὰν εἰς τὴν Βασιλισσαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζουσι τὰ αἰσθήματα τῆς χαρᾶς των διὰ τὴν ἀνύψωσίν της εἰς τὸν Θρόνον, καὶ τὰς εὐχαριστήσεις των διὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἄρμοστοῦ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς θέσεώς του. Παρατήρησε καλὰ ὅμως νὰ μὴ συγχύσῃ αὐτὰ τὰ δύο ζητήματα. Ὅλοι ἠξέουρον, πόσῃ συμπάθειαν καὶ ἀφοσίωσιν αἰσθάνονται οἱ Ἴόνιοι διὰ τὴν Προστάτιδα Βασιλισσαν, εἰς τὸν Θρόνον τῆς ὁποίας ἀφιερώνουν τὰς ἐλπίδας των· ὅλοι ὅμως δὲν ἠξέουρον, διὰ ποῖα εὐεργετήματα ὁ Λόρδ Μέγας Ἄρμοστής ἔσυρε τὴν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑπταννησίων. Εἶναι ἀληθὲς, ὅτι εἰς τοὺς δύο τελευταίους χρόνους ἔτυχόν τινα ἀτοπήματα ταῦτα ὅμως μὴτε ἐξ ἀπροβλεψίας του, μηδὲ ἐξ ἐλλείψεως του συνέβησαν. Κατηναλώθη εἰς ὀλίγους μῆνας τὸ περίσσευμα πενήτηνонта χιλιάδων λιτρῶν στερλίνγων.—ἔτυχον ὅμως πολλὰ ἔκτακτα ἔξοδα. Τὸ Ταμεῖον εἶναι κενόν—ἐλλείπει τῆς ἐσοδίας. Εἰς μίαν μακρὰν ὁδὸν ἐδαπανήθη μεγάλη ποσότης χρημάτων.—σφάλμα τοῦ Μηχανικοῦ. Κατεδαφίσθησάν τινα τῶν θαυμασίων ὀχυρωμάτων, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔσωσαν ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐπὶ τοῦ ἀειμνήστου Σουλεμπούργ—αὐτὰ ὅμως πλέον δὲν χρειάζονται, χάρις τῶν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τῆς Πυθίας νήσου νεοκτισθέντων φρουρίων. Ὁλιγότευεν ἡ προσωπικὴ καὶ χρηματικὴ ἀσφάλεια, ἀπενεκρώθη τὸ ἐμπόριον κ.τ.λ. ὅλα ταῦτα

δὲν ἀφαιροῦν ἀπὸ τὸν εὐγνώμονα νοῦν τῶν Ἑπταννησίων τὴν μνήμην τοῦ χαρτοσήμου, τὸ ὁποῖον εἰσάγει 30,000 λίτρας στερλίνγας κατ' ἔτος, μῆτε δύναται ὁ λαὸς νὰ λησμονήσῃ τὸ προβούλευμα τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἄρμοστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ Ἄγγλοι ἠθέλον θεωροῦνται ὑπήκοοι Ἑπταννήσιοι. Τοῦτο τὸ τελευταῖον ὅμως ἀπεξήρθη ἀπὸ τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα, καὶ οὕτως ἀφαιρέθη τῶν Ἑπταννησίων ἡ τιμὴ νὰ πολιτογράψουν Ἄγγλους, καὶ νὰ τοὺς ἰδοῦν οἰκίζοντας μέγα μέρος τῶν νήσων των καὶ νὰ στερεώσουν ἀποικίας.

Ὡς ἔλεγα λοιπὸν ἀνωτέρω, ἐγράφη ἡ ἀναφορὰ, ἐκ τῆς ὁποίας ἐδόθησαν ἀντίτυπα εἰς τὸν Υπαρχον, τὸν Ἐφορον τῆς Ἀκαδημίας, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, τὸν Ἀστυνόμον, τὸν Πρόεδρον τῶν δικαστηρίων καὶ τὸν Μητροπολίτην. Ὁ καθεὶς τούτων προσκάλεσας τοὺς ὑπαλλήλους του, καὶ ὁ Μητροπολίτης τὸν κληρὸν του, τοὺς ὑπεχρέωσαν νὰ υπογράψουν εἰς τὴν αὐθόρμητον ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης των. Ἐπειτα, ὅσοι ἄλλοι ἠλπίζον νὰ γλύψωσι κομματί κόκκαλον τοῦ πτωχοῦ λαοῦ, ἔσπευσαν νὰ δεῖξουν τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸν ἐξουσιαστήν. Ἀπ' ἐκεῖ ἀπέρασαν εἰς τὰ χωρία, ὅπου ἡ Ἀστυνομία διεκρίθη διὰ τὴν ἐπιδειξιότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἐπάσχισε παντοιοτρόπως νὰ εὔρῃ τοὺς ἐκπεπληγμένους χωρικούς. Πολλοὶ ὅμως δὲν ὑπέγραψαν. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ἐνὸς ἄλλου Ἄρμοστοῦ εἰς μίαν ὁμοίαν περίστασιν ἐπρόσπρεξαν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ἐπαραινοῦσαν τὰ βρέφη νὰ υπογράψουν, βέβαιαι ὄντες, ὅτι εἰς τὸ Λονδίνον δὲν βαστοῦν κατὰ στίχον τῆς ἡλικίας τοῦ καθενὸς τῶν Ἰονίων πολιτῶν. Τοιοῦτον μέσον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀμελήσουν τελευταῖον εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἐξοχῆς· μάλιστα προσθέτου ἀκόμη, ὅτι εἰς ἓν χωρίον ὁ Ζηλωτὴς Προσπὸς παρεκινούσε τὰ ἀνήλικα τέκνα νὰ υπογράψουν διὰ τοὺς γονεῖς των, χωρὶς οὗτοι νὰ τὸ ἠξέουρον. Τέλος

ἐγένεσαν τὴν ἀναφορὰν μὲ κάθε εἶδους ὑπογραφὰς βασιλέων καὶ δούλων.

Ἄφ' οὗ ἐπληρώθη τέλος πάντων ἡ καταγραφή 4,000 περιπτου ὀνομάτων, δεκαεννέα πολῖται, διὰ διαταγῆς τοῦ Δημάρχου, καὶ χωρὶς νὰ λάβουν καμμίαν ἐξουσίαν ἀπὸ τὸν λαόν, ἐπαβήσασαν τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸν Λόρδ Μέγαν Ἄρμωστήν. Εἶναι ἀνωφελές νὰ σοῦ περιγράψω τὴν σκηνὴν μεταξὺ τῶν προσφερτῶν καὶ τῆς Ἀ. Ἐξοχότητος, τὰ ξεχειλίσματα τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης τὰ ὁποῖα ἔκαμαν τοὺς παραστάτας νὰ δακρύσουν, καὶ ἐδάκρυσε καὶ ὁ λαός, ἀφ' οὗ τὰ ἀνέγνωσε εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Διοικήσεως. Βέβαια ἐκείνη ἡ ἀξιωματικὸς ἡμέρα θέλει μείνει διὰ πολὺν καιρὸν ἐντυπωμένη εἰς τὴν μνήμην τῶν προσφερτῶν. Ἄφ' ἐκείνης τὴν ἐποχὴν χρονολογεῖται καὶ ἡ ἐλπίς, τὴν ὁποίαν ἔχουν νὰ γίνουν Νομοθέται.

Ὁ Λόρδ ἔσπευσε εὐθὺς νὰ πέμψῃ δι' ἐκτάκτου ἀτμοκινήτου τὴν ἀναφορὰν. Τοῦτο ἀκόμη δὲν ἐπέστρεψε· περιμένει ἀπὸ τότε εἰς Ἀγκὼνα οὐσιωδεατέρως, ὡς φαίνεται, πληροφορίας.

Ἐν τούτῳ πλησιάζει ὁ καιρὸς τῆς διαλύσεως τῆς Γερουσίας καὶ τῶν νέων ἐκλογῶν. Αἱ μικραὶ φιλοδοξίαι, αἱ τυφλὰ φιλαυτίαι, ἡ χαμερπὴς φιλοκέρδεια ἐκυρίευσαν τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐκείνην τάξιν, ἥτις πρὸ πολλοῦ κατέχει ἀποκλειστικῶς τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα. Ὅποιον θέματα, φίλε μου! ὁποῖον ἠθικὸν χάος! Τοιοῦτοτρόπως ἐννοοῦν τὴν ἱεράν ἐκείνην ἀποστολὴν τῆς ὑπερασπίσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ; Ἡ ἀπόλαυσις μισθοῦ καὶ ἐνὸς ματαίου εὐγενεστάτου τίτλου εἶναι ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ Συντάγματα διορίζουν τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροσώπων;

Ἡ πλησίασις τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας Γερουσίας εἶναι τὸ δυνατώτερον μέσον, διὰ τοῦ ὁποῖου παραύρει ὁ Διοικητὴς εἰς τοὺς πόδας τοῦ τὸν ὄχλον τῶν ὑποψηφίων· εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς περιουσιακῆς προσκυνήσεως εἰς τὸ στρατιωτικὸν τοῦ σκῆπτρου. Τότε ὁ

λοι οἱ ἐπαγγελματικοὶ πρέπει νὰ ἀνανεωθοῦν, ἀπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς μέχρι τοῦ δημοτικοῦ Γραφέως, ἀπὸ τοῦ Δικαστοῦ μέχρι τοῦ Γραμματέως. Αἱ νέαι ἐλπίδες χαμογελοῦν εἰς τὴν καρδίαν, καὶ οἱ ἐρωτευμένοι τῆς χρυσῆς ἢ ἀργυρᾶς ταινίας σπεύδουν νὰ δεῖξουν τὴν ἀφοσίωσιν των εἰς τὴν Διοίκησιν. Τὰ πλέον ὠραῖα φαντάσματα παρρησιάζονται εἰς τὰ ὄνειρά των. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος οἱ παλαιοὶ ἐπαγγελματικοὶ, φοβούμενοι μὴ χάσουν τὴν θέσιν, ἥτις τόσον τοὺς ἐγλύκανε, τρομάζουν, ἐκφυλλίζουν τὸν κατάλογον τῶν εἰς τὸν Διοικητὴν ἐκδουλεύσεων των, καὶ βλέπουν μὲ ὄμμα ἐξηγριωμένον τοὺς νέους, οἵτινες θέλουν νὰ λάβουν μερίδα τοῦ γλυκύσματος. Τὰ μικρὰ πάθη προσκρούονται, καὶ ὁ καθ' εἷς χωρὶς ἄλλο κέντρον εἰμὴ τὴν ἰδιωτελείαν του, ὅλος δυσπιστεῖται. Ὁδηγοῦνται ὅλως διόλου ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν· καὶ ἀπὸ ποῖον ἐγωϊσμόν; τὸν χαμερπέστερον τῆς χρυσολατρίας. Ἡ ἐσκληρωμένη καρδία των, ἥτις δὲν αἰσθάνεται εἰμὴ τὸν μεταλλικὸν ἦχον, εἶναι κωφὴ ὄχι μόνον εἰς τὴν φωνὴν τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνην τῆς συνειδήσεως. Φοβοῦνται διὰ τὴν ἔκβασιν, καὶ ἔρποντες εἰς τοὺς πόδας τῶν ἰσχυρῶν, κολακεύουσιν, ἀπαιτοῦν, ἱκετεύουσι μὲ κάθε τρόπον. Μεσιτεῖται ἀνδρῶν, μεσιτεῖται γυναικῶν, ἐπισκέψεις συχνόταται εἰς τὸν Ἄρμωστήν καὶ τοὺς εὐνοϊκούς του, βραδίουργία, εἶναι τὰ συστατικὰ των. Ὁ καθ' εἷς παρατηρεῖ τὰς πράξεις του, τοὺς λόγους του, μήπως ἐν ἀπρονόητον κίνημα τοῦ ἀφανίσῃ τὴν ὠραῖαν εἰκόνα τῆς φαντασίας του. Πάσχουσι μὲ κάθε τρόπον νὰ δεῖξουν τὴν ἀφοσίωσιν τους εἰς ἐκείνους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους κρέμαται ἡ τύχη των· τοὺς ὑπόσχονται ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν των. Ὁ καθ' εἷς πασχίζει νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ νὰ ὑποσκελίσῃ τεχνιέντως τὸν ἀντίζηλόν του. Οἱ ἐκλόγιμοι ἀπὸ τὸν ὄχλον ὅσοι δὲν προσκολλῶνται μόνον εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Διοικητοῦ, ἀλλὰ κολακεύουσι καὶ τὸν λαόν, καὶ τὸν ἀπατοῦν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Διοικητοῦ, ἀλλὰ κολακεύουσι καὶ τὸν λαόν, καὶ τὸν ἀπατοῦν.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Τότε γίνονται εὐπροσήμεροι, φίλοι καὶ εὐνοϊκοὶ πρὸς ὅλους ἀνακαλύπτουν ἀγνώστους συγγενεῖς. Ζητοῦν τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν ὄσων χαρίτων ἐπραξάν, ἢ προσφέρουσι δῶρον τὴν φιλίαν των καὶ τὴν ἰκκνότητά των· βεβαιῶνουν εἰς ὅλους, ὅτι αὐτοὶ φλέγονται ἀπὸ διακαῆ ζῆλον διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος· δηλαδὴ τὸ ἰδιαιτέρον των. Ἐν τοὺς ζητήσης, τι ἐννοοῦν μὲ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, τί ὑπενόησαν, διὰ νὰ τὸ ὑποστηρίζουν, ποίους νόμους σκοπεύουν νὰ προβάλουν, ποίαν γνώμην ἔχουν διὰ τὰ πολιτικὰ καὶ λογιστικὰ συμφέροντα τοῦ τόπου, δὲν ἤξεύρουν, τί νὰ ἀποκριθοῦν, διότι αἱ ψῆφοι δίδονται ὅλαι κατὰ χάριν. Χωρὶς ἀληθοῦς συνελύσεως τοῦ ἐκλεκτικοῦ σώματος, χωρὶς ἐλευθέρας ἐκλογῆς, δὲν ὑπάρχει κοινὴ γνώμη ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ συμφέροντά τοῦ λαοῦ. Ὅθεν ποῖος δίδει τὴν ψῆφόν του, διότι ὁ ὑποψήφιος εἶναι δικηγόρος του, ἡ γατρός του, ποῖος, διότι ἔχει ὑπόληψιν εἰς τὸν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρά του, χωρὶς νὰ ἤξεύρη, ὅτι τοῦτο δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ἦναι καὶ ἄξιος ἀντιπρόσωπος· τέλος πάντων ὅσους ἐκ τῶν φωτισμένων δὲν ὑποχρεῶναι ὁ δεσμὸς τῆς φιλίας, ἢ τῆς συγγενείας, οἱ τοιοῦτοι ἀποφεύγουν τὴν ψευδῆ ψηφοφορίαν, « κυάμων ἀπέχονται »

Τοιαύτη εἶναι, φίλε μου! ἡ κατάστασις κάθε τόπου, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἓνας γενικὸς σκοπὸς, ὅπου δὲν εἰσακούεται ἡ ἐθνικὴ ἐπιθυμία, ὅπου τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα ἀντικαθιστάνουν τὰ ἱερὰ τῆς πατρίδος, ὅπου ἀδρὸς μισθὸς καὶ χρυσοκέντητον φόρεμα εἶναι τὰ τέρμα, εἰς τὸ ὅποιον κρημνίζονται, ὅσοι ἔπρεπε νὰ μιμηθοῦν τοὺς προγόνους των καὶ τοὺς ἀδελφούς των εἰς τὸν πετριωτισμὸν καὶ τὸν ἐθνισμὸν. Καὶ ὑποῖα ἄλλα πολιτικὰ, ἢ ἠθικὰ ἀποτελέσματα ἠμπορεῖς νὰ εἶπες εἰς ἓνα τόπον, ὅπου ἡ διαφθορὰ εἶναι τὸ διοικητικὸν ὄργανον, ὅπου ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἱπουργῶν καὶ τῶν Ἱπαλλήλων ἐξαρτάται ἢτε ἐμμέσως ἢ ἰμέσως, ἢτε κατ' ἐπιταγὴν, ἢτε κατ' ἐπικύρωσιν, ἀπὸ τὸν Λόρδ

Μέγαν Ἀρμοστήν; ὅπου καθ' εἰς τῶν βουλευτῶν δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ προβάλλῃ τίποτε, εἰμὴ μόνον μίαν φοράν τὸν χρόνον καὶ διὰ στόματος.

Ὅπου τὸ τέταρτον τῶν Νομοθετῶν (Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον) εἶναι τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὅστις δι' αὐτῶν ἐκλέγει καὶ τοὺς ἄλλους, ὅταν ἡ ἀρνησίς του ἀκυρώνη, ὅποιοιδήποτε ψήφισμα ἐπικυρωθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ ἀναπέμψῃ εἰς ψηφοφορίαν τὰ ἀπεφῆμένα προβλήματα του, ὡσάκις τοῦ φανῇ ἀρεστόν; ὅπου διὰ τῆς Βουλῆς ὁ Ἀρμοστής χαίρει ἀπόλυτον Νομοθετικὴν ἐξουσίαν εικοσιένα μῆνα εἰς τὸ διάστημα δύο ἐτῶν; ὅπου τέλος πάντων εἰς τοιοῦτον σκοτεινὸν λαβύρινθον δὲν ξανοίγεις ἄλλο, εἰμὴ μίαν θέλησιν ἀπόλυτον καὶ ἀνεύθυνον τόσον εἰς τὸν λαόν, τὸν ὅποιον διοικεῖ, ὅσον εἰς τὴν δύναμιν, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἀποτεταγμένος, καὶ ὀλόγυρα αὐτοῦ τοῦ μοχλοῦ τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τοιοῦτου Μακιαβελικοῦ συστήματος;

Ἄλλὰ δὲν ὑπάρχουν τάχα ἄνθρωποι ἀνεξάρτητοι;—Μάλιστα καὶ πολλοί. Οἱ Ἴόνιοι εἶναι γνήσιοι Ἕλληνες· πλὴν ὁ Λόρδ διὰ τοῦ Συντάγματος ἔχει τὴν ἰσχὺν ἢ νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὸ πολιτικὸν στάδιον, ἢ νὰ τοὺς ἀποπέμψῃ, ἐὰν δυνηθοῦν νὰ εἰσχωρήσουν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς ἀντικατασταίνει διὰ ξένων ἢ παρκοίων, οἵτινες μὴδὲ ἐθνισμὸν ἠμποροῦν νὰ ἔχουν, μὴδὲ συμπάθειαν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν γῆν αἰσθάνονται· ἢ τοὺς πιέζει διὰ τοῦ παρασιτικοῦ σώματος, τὸ ὅποιον σκεπάζει τὴν κοινωνίαν τῶν Ἑπταννησίων· σῶμα, τὸ ὅποιον μὴδὲ γλώσσαν ἔχει, μὴδὲ Ἑλληνικὴν ἀνατροφὴν ἔλαβε, μὴδὲ τὰ Ἑλληνικὰ ἔθιμα καὶ ἤθη καὶ ἱστορίαν ἐγνώρισε· σῶμα, τὸ ὅποιον δὲν σχηματίζει μερίδα κανενὸς ἔθνους. Ὅσοι τίμιοι ἄνδρες εὗρεθοῦν εἰς τὰς θέσεις, τὰς

ἀναφορὰς τῶν ἐξ ἀλαφρώσων τὰ δεινὰ τῶν ἀδελφῶν των, ἡ καρδία των τὸ Χριστιανικὸν

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

καὶ Ἑλληνικὸν ἐκτύπωμα· Ὁ δὲ λαός;—Ὁ λαὸς εἶναι πνευματωδέστατος καὶ γενναϊότατος. Αὐτὸς ὑπομένει μὲ θαυμασίαν καρτερίαν τὰ δεινὰ, καὶ πεθεταὶ εἰς τοὺς νόμους, ὅταν μίαν φορὰν ἐπικυρωθοῦν, ἐλπίζων διὰ νομίμων καὶ συνταγματικῶν μέσων νὰ καλητερεύσῃ τὴν κατάστασίν του. Τί ἄλλο ἤμπορεῖ νὰ κάμῃ, ὅταν ὀπισθάγκωνα δεμένος, χωρὶς ἀληθῆ ἀντιπροσωπίαν, χωρὶς ὑπερασπιστάς, χωρὶς τύπον, χωρὶς ψῆφον, καὶ χωρὶς εὐλεύθερα πολιτικὰ δικαιώματα, βλέπει νὰ τοῦ κλείεται ἡ ὁδός, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Βρετανικοῦ Θρόνου;

Φίλε μου! δὲν σὲ ἔδωσα εἰμὴ μικρὰς νύξεις τόσον ἐλεεινῆς καὶ περιπεπλεγμένης καταστάσεως. Ἡ ἀνάλυσις τῆς ἠθελεν εἶναι ἔργον μακρὸν.

Ἡ Γερουσία θέλει διαλυθῆ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰανουαρίου, καὶ τότε θέλει συναθροισθῆ τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον δὲν ἠξέυρομεν ἀκόμη, ἀπὸ ποίους θέλει συσταίνεται. Ἐν τοσοῦτῳ ἤρχασάν τινες νὰ ζητοῦν ψήφους. Τόσον ἀναιδὲς σκάνδαλον ἔπρεπε νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, εἰς τὴν ὁποίαν φέρει ἀτιμίαν. Πῶς ἠξέυρουν οὗτοι οἱ αὐτοπρόσφερτοι ὑποψήφιοι, ὅτι θέλουν προβληθῆ ἀπὸ ἓν Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀκόμη δὲν ἐμορφώθη; Πῶς τὸ ἠξέυρουν, ἐνῶ ἡ Γερουσία ἀκόμη δὲν διελύθη; Εἶναι ἴσως ἄλλος τις παρὰ τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, ὅστις ἐκλέγει τοὺς ὑποψηφίους; Ναί. Ἐνα μῆνα πρὶν τῆς διαλύσεως τῆς Γερουσίας καὶ τῆς συναθροίσεως τοῦ προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου εὕρισκοντο εἰς τὸ Γραμματεῖον τῆς Α. Ἐξ. οἱ κατάλογοι τῶν ὑποψηφίων. Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἀποπληρώσῃ αὐτὴν τὴν σκανδαλώδη εἰκόνα, κομπορῶμενεῖ ἤδη ὁ Πρόεδρος τῆς » Ἐν ὧ » Νομοθετικῆς Συνελεύσεως.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀνεχώρησαν πέραν τὰ Ἴονικὰ κύματα, ἴδα ἀπὸ μακρὰν τὸ ἀτμόπλοον, τὸ ὁποῖον μετακόμιζεν εἰς Κέρκυραν τὸ προκαταρκτικὸν Συμβούλιον. Τοῦτο πηγαίνει νὰ

ἐκλέξῃ τοὺς ἤδη ὑπὸ ψῆφον Νομοθέτας. Ἐὰν ἀργήσῃ, κινδυνεύει νὰ εὕρῃ τελειωμένην τὴν ἐκλογὴν. Μετ' ὀλίγον ἔχασα ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα τὰ Δημοκρατικὰ κράτη καὶ ἔφθασα εἰς τὴν Μοναρχίαν.

Τί θέλει κάμει ἡ νέα Γερουσία; ποῖα ζητήματα θέλει λύσει; εἰς ποίαν θέσιν θέλει εὐρεθῆ; ὁποῖαν διεύθυνσι. θέλει λάβει; εἰς ὅλα ταῦτα ἐλπίζω νὰ σὲ γράψω μετ' ὀλίγον.

Ὁ ἘΡΗΜΙΤΗΣ.

ΕἶΝΑΙ Ἡ ΕΠΤΑΝΝΗΣΟΣ ΑΠΟΙΚΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗ;

Εἰς ἓν ἄρθρον καταχωρηθὲν εἰς τὸν Ἀριθ. 420 τῆς Ἴονικῆς Ἐφημερίδος αἱ Ἴόνιοι Νῆσοι συνεπεριλαμβάνοντο μὴ τὴν Γιβιλτέραν καὶ Μάλταν, ὡς ἀποικία τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ γεγραμμένον πρωτοτύπως εἰς τὸ Ἴταλικὸν καὶ ληφθὲν ἀπὸ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Μάλτας, κατεχωρήθη χωρὶς ἀλλοιώσιν τινα ἢ σημειώσιν τοῦ Συντάκτου, τείνουσαν νὰ διορθώσῃ μίαν τόσον ἀλλόκοτον φράσιν. Ἡ Ἑλληνικὴ μετάφρασις μετεβύβηκε τὴν περίοδον τοιουτοτρόπως· « Ἐνεκα τῶν δύο αὐτῆς ἀποικίων τῆς » Γιβιλτέρας καὶ τῆς Μάλτας, ΤΗΝ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς » Ἰονίων νήσων. »

Τὸ Ἴταλικὸν κείμενον ἐχαρακτήριζε καθαρὰ ὡς Ἀγγλικὴν ἀποικίαν τὰς Ἰονίους νήσους· ἡ ἔννοια δὲ τῆς Ἑλληνικῆς μετάφρασεως ἦτον ἀσαφής. Εἰς τοιαύτην περίστασιν λοιπὸν τὸ Ἴταλικὸν κείμενον, ὡς πρωτότυπον καὶ ὡς ληφθὲν ἐλευθέρως ἀπὸ ξένην Ἐφημερίδα, ἐξήγει τὸ πνεῦμα τῆς προτάσεως καὶ τὴν διὰθεσιν τοῦ Συντάκτου.

«Ὡς πολίτης τῶν Ἰονίων νήσων καὶ ὡς Ἕλληνα, ἀγανακτῶν νὰ βλέπω εἰς ξένας Ἐφημερίδας τὴν πατρίδα μου συμπεριλαμβανομένην μὲ τὰς Ἀγγλικὰς ἀποικίας καὶ κατακτήματα (possession), ἐπιληθὲς, λέγω, ἰδὼν ἓνα τοιοῦτον τίτλον καθι-
ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΕΡΩΤΗΣΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ, ἔκρινα εὐλογον νὰ κά-

μω παρατήρησιν τινα εἰς τὴν Ἐφημερίδα, καὶ νὰ διευθύνω πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς τὴν κάτωθεν. Αὐτὸς ὅμως δὲν τὴν κατεχώρησεν εἰς τὸ ἀκόλουθον φύλλον τῆς ἐφημερίδος του, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς ἐδημοσίευσεν ἐκεῖ μίαν ἀπόκρισιν ὀλίγον βραχυτέραν τῆς ἐπιστολῆς μου, ὅπου ἔλεγεν·

α) Ὅτι ἡ ἔκφρασις ἀποικία, ἦτον ἐν λάθος, τὸ ὅποιον παρέδραμεν εἰς τὴν καταχώρησιν τοῦ ἄρθρου, καὶ ὅτι εἰς τὴν μετάφρασιν « ἐξ η γ ε ῖ τ α ι δ ι ω ρ θ ω μ ε ν ο ν , α ἰ δ ῶ α - ποιικίαι τῆς Γιβιλτέρρας καὶ τῆς Μάλτας καὶ αἱ Ἴόνιοι νῆσοι.»

β) Ὅτι διὰ τοῦτο « ἦτον ἀνωφελές νὰ λάβω τὸν κόπον νὰ γράψω τὴν ἐπιστολήν, καθὼς καὶ αὐτὸς ἐλάμβανε τὴν φροντίδα, νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἀναγνώστας του ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τοῦ νὰ τὴν ἀναγνώσουν. »

Ἐγὼ δέχομαι τὴν ὁμολογίαν του, ὅτι ἡ ἔκφρασις ἦτον ἐν λάθος, μολονότι συνέβη καὶ ἄλλοτε· δὲν εἶναι ὅμως ἀληθές, ὅτι τὸ λάθος αὐτὸ εὐρίσκεται διωρθωμένον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν· διότι ἐκεῖ δὲν λέγει «αἱ δῶ ἀποικίαι τῆς Γιβιλτέρρας καὶ τῆς Μάλτας καὶ αἱ Ἴόνιοι Νῆσοι» καθὼς πρὸς ἀθώωσιν τοῦ εἰς τὴν ἀπόκρισίν του ἐσημείωσεν, ἀλλὰ ἐκφράζεται τοιουτοτρόπως « ἔνεκα τῶν δῶ αὐτῆς ἀποικιῶν τῆς Γιβιλτέρρας καὶ τῆς Μάλτας καὶ τῆν ὑπό τῆν προστασίαν τῆς Ἰονίω νήσων.» Δὲν ἤξεύρω, ἐὰν ἡ γραφὴ THN εἶναι κατὰ λάθος, ὥστε νὰ σφάλῃ καὶ ἡ μετάφρασις, ἢ ἐὰν ἡ ἀσάφεια τῆς ἐννοίας ἦναι ἐν ἀποτέλεσμα τῆς ἀμελείας, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ γλῶσσά μας. Ὅπως καὶ ἂν ἦναι, ἡ ἐννοια εἶναι ἀμφισβητήσιμος.

Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μὲ φαίνεται, ὅτι εἶναι ὀλίγη δικαιοσύνη καὶ ὀλίγη γενναιότης νὰ ὑψώνηται ὁ μόνος Ἐφημεριδογράφος τοῦ Κράτους ὡς κριτήριον τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ διαβάλλῃ ἄρθρα, τὰ ὅποια δὲν συγχωρεῖ νὰ δημοσιευθῶν, καὶ νὰ καταπολε-

μῆ μὲ τῆς δημοσιότητος τὸ ὄπλον ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἄλλο ὅμοιον νὰ ὑπερασπισθῶσι. Ἐπομένως μὲ ἀναγκάζει νὰ δημοσιεύσω τὴν ἐπιστολήν μου, διὰ νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸ κοινὸν συγχώρησιν διὰ τὴν ἐνόχλησιν, τὴν ὁποίαν ἤθελα νὰ τῷ δώσω.

(Ἰδοὺ ἡ πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Ἰονίου Ἐφημερίδος ἐπιστολή μου.)

Κύριε Συντάκτα!

Μὲ μεγάλην μου ἐκπληξιν εἶδα εἰς ἓν ἄρθρον, καταχωρηθὲν εἰς τὸν τελευταῖον ἀριθμὸν τῆς Ἰονίου Ἐφημερίδος, νὰ χαρακτηρίζονται αἱ Ἰονικαὶ Νῆσοι ὡς Ἀγγλικὴ ἀποικία. Δὲν εἶναι τοῦτο τὸ πρῶτον παράδειγμα, τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει, εἰς ποίαν ἀγνοίαν τῆς ἱστορίας μας εὐρίσκονται οἱ ξένοι Ἐφημεριδογράφοι. Ἦξεύρω, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐστερέωσαν πολλὰς ἀποικίας ἀπὸ τὴν Γιβιλτέρραν μέχρι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας· ἤξεύρω, ὅτι ἀφῆσαν τοὺς συμπατριώτας των εἰς ὅσους τόπους κατέκτησαν ἀπὸ τῆς Σικελίας μέχρι τῶν Ἰνδιῶν, καὶ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς Ταυρικῆς Χερσονήσου. Δὲν ἀνέγνωσα ὅμως ποτὲ, μηδὲ ἤκουσα νὰ ὑπάρχωσιν ἀλλοφύλων ἀποικίαι ὄχι μόνον εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, ἀλλὰ μήτε εἰς ἄλλο τι μέρος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ γλῶσσα, ἡ Ἑθνηκεία, τὰ ἔθιμα, ὁ πρωτότυπος προνομιούχος καὶ ἀνεξάλειπτος ἔθνικὸς χαρακτήρ τὸ ἐμπόδιον ἀκόμη καὶ εἰς τὸν καιρὸν, ὅταν οἱ Ἕλληνες ἦσαν εἰς διάκρισιν ἀγρίων κατακτητῶν.

Ἐὰν ἀποικία εἶναι ἡ κατοικησις ἐνὸς ἀποδημοῦντος λαοῦ εἰς τόπον, ὅπου παρασύρεται ἀπὸ τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα ἀγαθὰ, ἢ ὅπου τὸν σπρώχνει ἡ ὄρμη τῶν κατακτήσεων, ἀντὶ νὰ ὀνομάσωμεν αὐτὴν ἀγγλικὴν ἀποικίαν, πιθανώτερον ἠθέλαμεν υποθέσει, ὡς νὰ ὑπάρχουν εἰς κάποιαν ἄκραν τῆς Ἀγγλίας οἱ

ἀπόγονοι τῶν γενναίων ἐκείνων Κερκυραίων, οἵτινες ἐσυντρόφευσαν τὸν Πλαῦτιον καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Σεῦρον εἰς τὴν κατὰκτησιν ἐκείνου τοῦ Βασιλείου, ὅπου ἔθεσαν ἕνα λίθον εἰς τὸ τεῖχος, τὸ ὁποῖον τὸν ἀπεχώριζεν ἐκ τῆς Σκωτίας. Ὁμως μῆτε μέρος ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατωκίσθη ἀπὸ Κερκυραίους, μηδὲ τὰ Κράτη μας ἀπὸ Ἄγγλους. Καὶ, ἐὰν ἡ νῆσός μας πρέπη νὰ ἀναγνωρῆσῃ μίαν μητέρα πατρίδα, αὕτη εἶναι ἡ Κόρινθος.

Αὕτη ἡ ἔκφρασις, Κύριε Συντάκτα! καταχωριζομένη εἰς τὴν μόνην Ἐφημερίδα τοῦ Κράτους μας, δὲν εἶναι πλέον ἐν ἱστορικὸν λάθος μόνον, ἀλλὰ μία παραβίασις τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς Συνθήκης τῶν Παρισίων, ἣτις συσταίνει τὰς νήσους μας εἰς ἕν κράτος ἐλεύθερον καὶ ἀνεξάρτητον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, καὶ ἀντίκειται ἀκόμη εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τοὺς λόγους τοῦ πολιτεύματός μας.

Διὰ τοῦτο εἶμαι βέβαιος, ὅτι θέλετε διορθῶσαι ἐν λάθος, τὸ ὁποῖον παρέδραμεν, ὡς φαίνεται, τὴν παρατήρησίν σας, καὶ θέλετε δώσει τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς ξένους Εφημεριδογράφους ἐν παράδειγμα νὰ μὴ προσβάλλουν τὸ πολίτευμά μας.

Προσθήκη. — Καθ' ἣν στιγμήν ἤθελα νὰ πέμψω τὴν παροῦσαν, ἀναγινώσκω εἰς τὸν Ἄρθ. 423 τῆς Ἰονίου Ἐφημερίδος μίαν ἀπεχθὴ ἐπιστολὴν ἐνὸς χαμερποῦς Ἑβραίου, νεωστὶ πολιτογραφηθέντος εἰς τὰς Νήσους μας. Οὗτος ἐτόλμησε νὰ δυσφημήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τοῦ ὁποῖου αἱ δυστυχίαι καὶ ὁ ἠρωϊσμός εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα εἶναι ἀνήκουστα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους· οὗτος ἐτόλμησε νὰ θεωρήσῃ τοὺς Ἑπταννησίους ὡς διαφορετικὸν ἔθνος, μὴν ἔχον εἰμὴ κοινὴν καταγωγὴν, ἀλλ' ὄχι κοινὴν πατρίδα μετὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Βασιλείου: δηλ. ὡς μὴ ἔχοντας περισσοτέραν συγγένειαν μετὰ αὐτοὺς παρὰ μετὰ τοὺς Μαρσιλιέζους, ἢ Πιζαίους, ἢ Σικελούς, ἢ Ταραντίνους. Κατ' αὐτὸν τὸν ἀλλόθρησκον ξένον, ὅστις τολμᾷ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς

τὸ ὄνομα τῶν Ἑπταννησίων, οἱ Ἑπταννήσιοι δὲν ἔχουν μετὰ τοὺς Ἕλληνας κοινὴν τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Ἐθνισμόν: δηλ. ἢ οἱ Ἕλληνες ἢ οἱ Ἑπταννήσιοι δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλ' ἐν ἔθνος διαφορετικόν.

Ἡμεῖς εἶμεθα ὅλοι τέκνα τῆς αὐτῆς Πατρίδος καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ· καὶ, καθὼς οἱ πρόγονοί μας, μετὰ ὅλον ὅτι εἰς πολλάς Δημοκρατίας διηρημένοι, ἐσχημάτιζον ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἔθνος· οὕτω καὶ ἡμεῖς, μ' ὅλον ὅτι ὑπὸ διαφορετικῶν πολιτικῶν περιστάσεων εἴτε προστατευόμενοι, εἴτε αὐτόνομοι, εἴτε ὑπήκοοι τῆς Τουρκίας, εἶμεθα ὅλοι Ἕλληνες, τμήματα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ὡς ὁμόθρησκοι καὶ ὁμόγλωσσοι, ὡς ἔχοντες κοινὴν τὴν ἀρχὴν μας, τὴν καταγωγὴν μας, τὴν ἱστορίαν μας, τὰ ἔθιμά μας, τὸν χαρακτήρα μας. Ὅλοι μας καυχόμεθα διὰ τὸ ἐνδοξον ὄνομα, τὸ ὁποῖον φέρομεν: ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐλαμπρύνθη ἐκπαλαὶ καὶ ὄχι ὀλιγώτερον εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Αὐτὰ εἶναι τὰ αἰσθήματα ὅλων τῶν Ἑπταννησίων.

K. M. I.

ΦΙΛΕΜΟΥ!

Εἰς ἄκρον μ' ἐχαροποίησεν ἡ εὐχαρίστησις, τὴν ὁποίαν σ' ἐπροξένησεν ἡ ἐπιστολή μου, ἀλλὰ δὲν ἤθελα δυνηθῆ ποτε νὰ ἰκανοποιήσω τὴν περιέργειάν σου εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου συμβάντων, ἐὰν κατ' εὐτυχίαν φίλος τις δὲν ἤθελε φθάσει ἐδῶ ἐκ Κερκύρας, νὰ μετὰ πληροφόρησῃ ἐν καιρῷ.

Τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου ἠλήθευσε τὰς προμαντεύσεις μου. Ἐκείνοι, οἵτινες βέβαιοι ὄντες, ὅτι τὸ ὄνομα τῶν ὑπῆρχεν εἰς τὸν κατάλογον τοῦ Λόρδ Ἄρμσ-του, ἐξητοῦσαν ψήφους, πρὶν ἀκόμη συστηθῆ τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τῆς νύκτος προβάλλη ὑποψηφίους, ἐκείνοι, οἵτινες σκανδαλοποιεῖς ἀπέδειξαν, ὅτι τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον δὲν χαί-

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ρει μηδὲ τὸ Συνταγματικὸν προνόμιον τῆς ἐκλογῆς, ἐκείνοι, οἵτινες ἠτίμασαν τὴν Διοίκησιν σχίζοντες τὸ κάλυμμα, τὸ ὁποῖον ἐσκέπαζε κἀν εἰς τὸ φαινόμενον τὴν αὐθιγρετικὴν δύναμιν, ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ πνεῦμα κρέμαται αὐτῇ ἡ νευροσπαστικὴ πολιτικὴ μηχανή, ἐκείνοι εὗρεθῆσαν ὅλοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων. Εὐκόλα ἤμπορεῖς νὰ ἐννοήσῃς τὸ πῶς. Ἀφοῦ τὰ μέλη τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου συνήχθησαν, ὁ Λόρδ ἔρριψεν εἰς τὴν τράπεζάν των τὸν κατάλογον, καὶ τοὺς εἶπε· «Κύριοι! » ἐκλέξατε τούτους τοὺς ὑποψηφίους»· τὸ Συμβούλιον δὲ λαθὼν τὸν κατάλογον ἐστράφη εἰς τὸν λαόν, καὶ εἶπε «Λαεῖ· σοὶ δίδομεν » ἀντιπροσώπους ». Ἔως οὗτοῦ ἐδιαρκοῦσεν ἡ μυστικὴ συνεδρίασις, ἥτις ἐγέννησε τοιοῦτον ἀριστούργημα, ὁ λαὸς δὲν ἐδειξε κάμμιαν περιέργειαν· καὶ, ἂν ἐρωτοῦσες κἀνένα, σὲ ἀπεκρίνετο, «Τοὺς ἠξεύρομεν ὅλους».

Ὁ διπλοῦς κατάλογος λοιπὸν τῶν ὑποψηφίων ἐδημοσιεύθη. Εἰς αὐτὸν ἐμπεριέχονται ὅλα τὰ μέλη τῆς τελευταίας Γερουσίας ἐκτὸς δύο μόνον, τοῦ Κ. Ἀνδρέου Μουστοζύδου καὶ τοῦ Κ. Θεοδώρου Βεντούρα. Δι' αὐτῆς τῆς ἐξαιρέσεως, ἡ ἐξουσία δὲν ἔκαμεν ἄλλο, εἰμὴ νὰ δακτυλοδείξῃ ἐκείνους, οἵτινες εἰς τὰς περασμένας Γερουσίας ὑπεράσπισαν ἐντίμως τὰ δικαιώματα τῆς πατρίδος των· καὶ, ἐὰν ἡ ὀργὴ τῆς ἐξεθύμανεν εἰς τὴν ἀπόρριψίν των, ἡ λαμπρὰ ἀνάμνησις τῶν ἐντίμων ἐκδουλεύσεών των εἰς τὸν Γερουσιαστικὸν ἀγῶνα, καὶ τῆς ἀνεξαρτήτου διαγωγῆς των, στέφει τὸ Ἑλληνικὸν μέτωπόν των. Εἰς τὸν κατάλογον θέλει ἰδεῖ ἄλλον Ἀνδρέαν Μουστοζύδην, ἔντιμον διὰ τὸν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρά του καὶ συνώνυμον μὲ τὸν γλαφυρὸν συγγραφέα, ὅστις ἀπεβλήθη τοῦ καταλόγου. Ὁ ἱστοριογράφος τῆς πατρίδος του, τὴν ὁποίαν ἐλάμπρυνε μὲ τὸ ὄνομά του, ἐξακολουθῶν εἰς τὴν πολιτικὴν του διαγωγὴν, θέλει καθέξει μίαν λαμπρὰν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος του.

Κατὰ δυστυχίαν φαίνεται, ὅτι ἡ παραφορὰ τῆς ἀντενεργείας παρασύρει τὸν Λόρδ, κακὰ συμβουλευόμενον ἀπὸ ἀτοπήματα εἰς ἀτοπήματα. Ὁ κατάλογος τῶν Κερκυραίων ὑποψηφίων φέρει μόνον δώδεκα ὀνόματα, ἀντὶ δεκατεσσάρων, ὅπου προσδιορίζει τὸ Σύνταγμα. Ὡς ἠξεύρεις, τὸ Νομοθετικὸν σῶμα συνίσταται ἐκ τεσσαράκοντα μελῶν, ὧν οἱ μὲν ἔνδεκα εἶναι ἀκέραια μέλη, καὶ οἱ ἄλλοι εἰκοσιεννέα ἐκλόγιμοι. Τὰ ἔνδεκα μέλη, (τὰ ὁποῖα καὶ σχηματίζουν τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον) συνίστανται ἐκ τῶν ἕξ μελῶν τῆς τελευταίας Βουλῆς καὶ πέντε ἐκ τῶν Δημάρχων τῶν νήσων· τὰ δὲ εἰκοσιεννέα ἐκλόγιμα μέλη, τὰ ὑπὸ τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου προβαλλόμενα, συντίθενται ἀπὸ 7 Κερκυραίους, 7 Κεφαλλῆνας, 7 Ζακυνθίους, 4 Λευκαδίους καὶ 4 Ἀντιπροσώπους τῶν τριῶν μικροτέρων Νήσων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ Σύνταγμα ἐσκόπευσε νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀντιπροσώπων, ὅχι μόνον διὰ τῶν ἐκλογίμων μελῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἀκέραιων, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὴν ὅλην ποσότητα τῶν 40 Νομοθετῶν, ἡ Κέρκυρα, ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ζάκυνθος ἔχουν ἀνὰ 9, ἡ Λευκάς 6, αἱ μικρότεροι νῆσοι 6, καὶ τέλος ὁ Πρόεδρος τῆς τελευταίας Βουλῆς συμπληροῖ τὸν ἀριθμὸν. Ὅσάκις ὅμως διαλύεται ἡ Γερουσία, τότε τὰ ἀκέραια μέλη δὲν εἶναι ὅλα ἐκ δικαιώματος τοιαῦτα, εἰμὴ μόνον οἱ Βουλευταὶ μὲ τὸν Πρόεδρόν των· τὰ ἄλλα δὲ πέντε μέλη εἶναι τῆς ἐλευθέρως ἐκλογῆς τοῦ Ἀρμοστοῦ, ὅστις ἤμπορεῖ ἐπομένως νὰ τὰ λάβῃ ἐκτὸς τῶν Δημάρχων τῶν νήσων. Ὁ λόγος ὅμως, ἡ ἀναλογία, κατὰ τὴν ὁποίαν μορφώνεται τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, ὅσάκις τακτικῶς τελειώνει ἡ περίοδος τῆς Γερουσίας, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐπροσκαλέσθη τὸ πρῶτον τοιοῦτον Συμβούλιον ἀπὸ τὸν Μέντλανδ (7 Ἰανουαρίου

ΓΙΑΣΟΒΑΛΤΙΕΣ εἰς τὸν τῆς ἐνάρξεως λόγον του, τὸν ἔδοσεν
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ὡς κληρὸν τῆς ὁμοίας περιστάσεως, ὅλα ταῦτα ἀπαιτοῦν, ὡ-
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

στε πάντοτε εἰς τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον νὰ ὑπάρχουν 2 Κερκυραῖοι, 2 Κεφαλλῆνες, 2 Ζακύνθιοι, 2 Λευκάδιοι, 2 τῶν μικροτέρων Νήσων, καὶ τέλος ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς. Τί συνέβη ὅμως τώρα; ὅταν διελύθη ἡ Γερουσία, ὁ Λόρδ ἐσύστησε τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον ἐκ τῶν ἐξ Βουλευτῶν (οὔτινες ἔγιναν μέλη ἐκ δικαιώματος), καὶ ἄλλων πέντε μελῶν τῆς ἐκλογῆς του, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο Κερκυραῖοι, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Κέρκυρα μὲν ἔχει τρία μέλη εἰς τὸ Συμβούλιον, καὶ προστιθεμένου τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, τέσσαρα, ἡ Κεφαλληνία δὲ καὶ ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ Λευκάς ἔχουν ἀνά δύο, καὶ αἱ τρεῖς μικρότεροι νῆσοι ἑμοῦ ἓνα μόνον. Διὰ νὰ μὴν ἀλλοιωθῇ δὲ ἡ σχετικὴ κατὰ τὰς νήσους ἀναλογία εἰς ὅλον τὸ Νομοθετικὸν σῶμα, τὸ Συμβούλιον, διὰ διαταγῆς τοῦ Λόρδ, ἔδωσε τοιοῦτον διπλοῦν κατάλογον ἐκλογίμων μελῶν, ὅστις ἀντιβαίνει εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, διότι εἰς μὲν τοὺς Κερκυραίους δίδει ἐξ ἀντιπροσώπων ἀντὶ ἑπτὰ, καὶ πέντε ἀντὶ τεσσάρων διὰ τὰς μικροτέρας νήσους. Πάσῃων τοιουτοτρόπως νὰ ἀναπληρωθῇ τὸ σφάλμα τῆς κακῆς ἀναλογίας εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προκαταρκτικοῦ Συμβουλίου, ὑστέρησε τοὺς Κερκυραίους ἀπὸ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἔχουν, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἄλλον ἓνα ἐκλογίμον ἀντιπρόσωπον. Τοιοῦτον μέτρον εἶναι πολλὰ κινδυνώδες· διότι, ἐὰν εἰς μίαν περίστασιν ὁ Λόρδ γνωρίσῃ τὸ Ἐκλεκτικὸν σῶμα μιᾶς νήσου ἐναντίον εἰς τοὺς σκοπούς του, ἐμβάζει εὐθὺς ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς εἰς τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον, ὑστερεῖ διὰ μιᾶς τὸν τρόπον τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς, καὶ οὕτω ἀσφαλίζει εἰς τὴν Γερουσίαν τὴν πλειοψηφίαν, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εὐνοϊκῶν του, τοὺς ὁποίους εἰσάγει εἰς τὸ Συμβούλιον, καὶ οὔτινες ἀφούκτως θέλουν ἀπορρίψθῃ εἰς μίαν ψηφοφορίαν. Τοιουτοτρόπως, ἐὰν ὀνομάσῃ εἰς τὸ Προκαταρκτικὸν Συμβούλιον πέντε Κερκυραίους, δὲν ἀφίνει πλέον εἰς τὸν λαόν

εἰμὴ δύο μόνον ἐκλογίμους παραστάτας ἀντὶ 7· καὶ, ἐὰν προσκάλῃ 4 Λευκαδίου, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τούτους ὅλους δι' ὅλου τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς. Οἱ Κερκυραῖοι λοιπὸν βλαμμένοι διὰ μιᾶς τόσοσ ἀθαιρέτου πράξεως, ἕως εἰς ἐκεῖνα τὰ μικρὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τοὺς δίδει τὸ Σύνταγμα, βλέποντες νὰ περιορίζεται καθ' ἡμέραν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ ἐλευθερία των, αἰσθανόμενοι τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τόσοσ δειλῆς καὶ τόσοσ πλεονέκτου πολιτικῆς, ἦτις, ὡς νὰ μὴ τοὺς εἶχεν ἀρκετὰ ἀλυσσοδεμένους, θέλει νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ καὶ τὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα διὰ ἐπίδειξιν μόνον τοὺς ἄφησαν, διεμαρτυρήθησαν εἰς αὐτὴν τὴν ἀτακτὸν καὶ ἀντισυνταγματικὴν ἀναλογίαν τῆς ἐκλογῆς, καὶ διεύθυναν εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Ἀγγλίας μίαν ἀναφορὰν, ἣτις τώρα τριγυρίζει διὰ νὰ λάβῃ ὑπογραφὰς· φοβοῦμαι ὅμως, ὅτι δὲν θὰ κάμῃ, ὅσας ἀξίζει, διότι ἡ ἐποχὴ αὕτη δὲν εἶναι κάρπιμος εἰς ἀντιπολιτεύσεως κινήματα, ὡς σὲ εἶπα εἰς τὴν πρώτην μου ἐπιστολήν. Τώρα ποῖα ἀποτελέσματα θὰ λάβῃ αὕτῃ ἡ ἀναφορὰ...; θὰ ἰδῶμεν. Στοχάζομαι ὅμως, ὅτι τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὅποιον λαμβάνει καθ' ἡμέραν ἀναφορὰς καὶ διαμαρτυρήσεις τῶν Κερκυραίων, θέλει τέλος πάντων κάμει μίαν ἀναζήτησιν αὐτῶν τῶν πραγμάτων, καὶ πολὺ περισσότερο, καθότι ἤρε πολλὰ τοιαῦτα παράπονα δίκαια εἰς τὴν Μάλταν· διατὶ ὅμως ἀργεῖ νὰ διορθώσῃ τοιαῦτα ἄτοπα, νὰ ἐξετάσῃ τοῦλάχιστον δημοσίως αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις, καὶ νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα μιᾶς μεγάλης δικαιοσύνης εἰς ὅποιον τοῦ πρέπει; Ἔως ὅτου νὰ φθάσῃ αὕτῃ ἡ ἐποχὴ, ἐντοσούτω ἡ κατάστασις τῶν Ἐπταννησίων ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν χειροτερεῖ· πρέπει νὰ ἐλπίσουν τάχα οὔτοι εἰς τὴν νέαν Γερουσίαν;

Ποτὲ Γερουσία δὲν εὐρέθη εἰς μίαν τόσοσ κρίσιμον περίστασιν, ὅσων ἡ παρούσα. Γεωργικὴ δυστυχία εἰς τὸν τρόπον ἀπὸ τέσσεσας χρόνους, ἦτις κατήντησε τοὺς κατοίκους εἰς μεγάλην ἐν-
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

δειαν ἔκπτωσις ἐπομένως τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐμποδισμὸς τῆς κυκλοφορίας τῶν ὑποθέσεων· δυσἀρέσκεια ἄκρα εἰς τὸν λαὸν κατὰ τοῦ ἐν χρήσει τρόπου τῆς διαχειρήσεως τῆς ἐθνικῆς υπηρεσίας, καὶ λύπη διὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ περὶ συνταγματικῆς μεταρρυθμίσεως ζητήματός των τέλος πάντων τὸ ταμεῖον κενόν. Τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τῶν νήσων. Ὅλαι αἱ κλάσεις εἶναι δυσηρεστημένοι, τόσοι οἱ γεωργοὶ, ὅσοι οἱ ἔμποροι, τόσοι οἱ κτηματίαι, ὅσον ὅλον τὸ σῶμα τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται βαθέως τὴν πικρίαν τῆς θέσεώς του, ἥτις εἰς τὸν πόνον τῆς δουλείας προσθέτει καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς πλάνης, μὲ τὴν ὑποίαν τὸν περιγελοῦν. Ἐνᾷξιον καὶ πατριωτικὸν Νομοθετικὸν σῶμα ἤμποροῦσεν εἰς τοιαύτην περίστασιν ὄχι μόνον νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ καὶ νὰ συσφίξῃ περισσότερο τοὺς δεσμοὺς, οἵτινες τὸν ἐνόηον μὲ τὴν Ἀγγλίαν. Αἱ γνώσεις των καὶ ὁ πατριωτισμὸς των ἤθελαν χρησιμεύσει νὰ ἐξαπλώσουν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, νὰ καλλητερεύσουν τὴν νομοθεσίαν, νὰ εἰσάξουν μίαν οἰκονομίαν εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως, νὰ κανονίσουν τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων, ὥστε νὰ δώσουν ὀλίγην ἀναψυχὴν εἰς τὸν λαὸν ἀπὸ τοὺς υπερβολικοὺς φόρους, νὰ ἐμψυχώσουν τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτηλίαν, καὶ νὰ ἀνοίξουν νέους πόρους καὶ νέας προσόδους εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον ἡ ὠφέλεια τῆς παρούσης γεωργικῆς ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀφίη. Ἡ περασμένη διαγωγὴ καὶ αἱ ἀρεταὶ τῶν τωρινῶν ὑποψηφίων δίδουν τάχα αἰτίαν εἰς τοὺς Ἑπτανησίους νὰ τρέφουν τοιαύτας ἐλπίδας; ... Εἶθε! φίλε μου, εἶθε! ποτὲ ὁ μὲν ὁ Ἰονικὸς λαὸς δὲν ἐδέχθη μὲ τόσῃν ψυχρότητι καὶ δυσἀρέσκειαν τὸν διπλοῦν κατάλογον τῶν ὑποψηφίων.

Τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ τόπου· δύσκολος ἡ θέσις τῆς Γερουσίας τόσοι μᾶλλον, ὅσον καὶ χρημάτων εἶναι ἐστερημένη, καὶ ἡ κοινὴ ἐμπιστοσύνη δὲν ἐχκρίετο τὴν ἀνεπιβεβαίωτην κ

γὴν τῆς μορφώσεώς της· διότι ἄδεται λόγος, ὅτι, ἀντὶ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἔνδεικν τοῦ τόπου, θὰ αὐξήσῃ τοὺς φόρους, διὰ νὰ προμηθεύσῃ τὸ ταμεῖον, καὶ, ἀντὶ νὰ ἐξαπλώσῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, θὰ κλείσῃ εἰς τὸ πρόσωπόν του τὰς θύρας τῆς Συνελεύσεως. Ἐγὼ ὅμως δὲν τὰ πιστεύω. Μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποθέσω τόσῃν κακίαν καὶ ἀπρονοησίαν εἰς ὑποκείμενα, τὰ ὁποῖα τέλος πάντων εἶναι Ἕλληνες, καὶ ἐκλαμβάνω τοιοῦτους λόγους, ὡς δυσηρεστημένων ἀνθρώπων φόβους· καὶ τόσοι περισσότερο δὲν τὰ πιστεύω, διότι τοιαῦτα ἀντιπολιτευτικὰ καὶ ἀπρονοήτα μέτρα, ἀντὶ νὰ καλλητερεύσουν τὴν θέσιν τῆς Γερουσίας, θὰ τὴν κάμουν μάλιστα πλέον κρίσιμον καὶ περιπεπλεγμένην, καὶ θὰ αὐξήσουν τὴν ἀμηχανίαν της. Τὸ κλείσιμα τῶν θυρῶν τῆς Συνελεύσεως θὰ δώσῃ ὑπόνοιαν εἰς τὸν λαὸν, ὅτι μία τοιαύτη μυστικότης κρύβει ὀλεθρίους σκοπούς, διὰ τῶν ὁποίων θέλουν νὰ περιορίσουν τὴν ἀμφίβολον ἐλευθερίαν του, καὶ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὸν τελευταῖον ὄβολόν. Καὶ, ἀφοῦ μία τοιαύτη δυσπιστία διεγερθῇ, ὁ λαὸς θὰ ὑποπτεύεται πάντοτε, καὶ χρυσοῦς νόμους ἐν τῷ δώσῃ ἀκόμη· ἐμποδίζοντες εἰς τὸ ὄμμα τοῦ καρδιοκτυποῦντος λαοῦ τὴν θέαν τῶν συζητήσεών των, δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ τὸν ἐξαπατήσουν, ὅτι εἰς τὸν κόλπον τῆς συνελεύσεως δὲν συζητεῖται ἄλλο, εἰμὴ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος. Ὅθεν εἰς πόσον σφαιερὰν θέσιν δὲν θέλει ῥίψει τὴν Συνέλευσιν ἐν μέτρον, τὸ ὁποῖον σιμᾷ εἰς τὴν ἀνωφέλειάν του συνεπιφέρει τὸν κίνδυνον τῆς δυσπιστίας καὶ τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ θὰ ἀποχωρίσει ὅλως διόλου τὸ ἔθνος ἀπὸ τὴν Διοικήσιν· ὄχι, δὲν πιστεύω ποτὲ, ὅτι θὰ εὐρεθῇ Ἀντιπρόσωπος, ὅστις προβάλλει νὰ σκεπασθῇ μὲ τὸ σκότος τοῦ μυστικισμοῦ ἡ Συνέλευσις. Ὡς πρὸς τοὺς φόρους θέλω σὲ ἀπαδείξει ἄλλοτε, ὅτι εἶναι περισσότερο νὰ εἰσάξουν ἄλλους νέους, ὅτι διὰ μιᾶς διαχειρίσεως τῶν χρημάτων, πλέον ἀρμοζούσης εἰς τὴν ἑκτασιν καὶ

τάς προσόδους τῶν Νήσων, ἡ Γερουσία ἤμπορεῖ νὰ ἀπολύσῃ μίαν τοιαύτην ἐξοικονόμησιν, ὥστε ὄχι μόνον νὰ προλάβῃ τὰς χρείας τῆς, ἀλλὰ καὶ νέαν ἐποχὴν εὐτυχίας νὰ ἀνοίξῃ εἰς τὰς νήσους.

Ἐγὼ λοιπὸν δὲν θέλω νὰ πιστεύσω, ὅτι οἱ τωρινοὶ ὑποψήφιοι θὰ ἐβάλουν ποτὲ εἰς πρᾶξιν τόσον βλαβερά καὶ ὀλέθρια μέτρα· τὸ ἰδιόντων συμφέρον τὸ ἀπαιτεῖ, διότι ἡ θέσις των εἶναι δύσκολος, καὶ πρέπει νὰ φερθῶν μὲ μεγάλην φρόνησιν καὶ γενναιοψυχίαν, διὰ νὰ μὴν αὐξήσῃ ἡ ἀμηχανία των. Ἀλλὰ θέλεις εἰπεῖ, καὶ ποῖαν ἀμηχανίαν; τάχα ἡ Γερουσία δὲν θὰ ἔχῃ δύναμιν νὰ ἐκτελέσῃ τὰ θεσπίσματά τῆς;— Ὄχι τοῦτο βέβαια· κανεὶς δὲν ἤμπορεῖ νὰ τῆς ἀντισταθῇ. Αὕτη κυριαρχεῖ νομίμως μετὰ τῆς προστατευούσης Βασιλείας. Τάχα δὲν ἤμπορεῖ νὰ δανεισθῇ χρήματα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν εἰς μίαν περίστασιν; ὡς πρὸς τοῦτο θὰ σὲ γράψω ἄλλοτε. Ὅμως εἶναι ἐν ἄλλῳ ἐμπόδιον: ἡ ὑπόληψις τῆς καὶ ἡ συνείδησις τῆς, καὶ ἐὰν δὲν φθάνῃ τὸ συμφέρον αὐτῆς· ποτὲ δὲν θὰ καταντήσῃ νὰ γίνῃ χαμερπὲς ὄργανον ἄλλοτριῶν σκαπῶν καὶ νὰ προδώσῃ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. Θέλει ρίψει ἐν βλέμμα εἰς τοὺς 20 χρόνους ὅπου μᾶς ἐπέρασαν καὶ θέλει ἰδεῖ, πῶς, ὅσοι ἔβλαψαν τὴν πατρίδα των, κατεπατήθησαν ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἰδίους, τοὺς ὁποίους ἐδούλευσαν, ἐστιγματίσθησαν ἀπὸ ἀτιμίαν, πῶς τοὺς ἐκυνήγησεν ἡ κατάρρα τοῦ ἔθνους, πῶς τὸ τέλος ὄλων αὐτῶν χωρὶς καμμίαν ἐξαιρέσιν, ὡς νὰ ἦτο διὰ θείας ὀργῆς, ἐστάθη ἕλεεινὸν δρᾶμα ἀπεριγράφτων δυστυχιῶν, πῶς τέλος πάντων ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι ὅπου τοὺς μετεχειρίσθησαν ὡς ὄργανα, ἀφοῦ τοὺς ἐγνώρισαν πλέον ἀνωφελεῖς εἰς τοὺς σκοπούς των, τοὺς ἐδόσαν τὴν τελευταίαν ὠθησιν εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀπωλείας. Εἶθε νὰ μὴ προσμένῃ πλέον ἄλλα θύματα αὐτὸς ὁ Ταρπῆτις βράχος· εἶθε νὰ μὴ ἀναφα-

νοῦν πλέον αἱ τρομεραὶ τιμωρίαι τῆς ἀοράτου χειρὸς τῆς θείας δικαιοσύνης.

Ὁ ΕΡΗΜΙΤΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ.

ΦΙΛΕ ΜΟΥ!

Ἡ ψηφηφορία κατὰ τὰς ἀπὸ Κέρκυραν εἰδήσεις, ἔλαβε τέλος πάντων χώραν εἰς τὰς 11 Φεβρουαρίου. Τὸ ἐξαγόμενον αὐτῆς εἶναι τὸ βρομέτρον τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῶν Νήσων. Εἰς τὴν Κέρκυραν ἡ ἐπιρροή τῶν ὑποψηφίων Δικηγόρων, αἱ ραδιουργίαι τινῶν Ἰποσυνηγῶρων, ἡ ἀγνοια τοῦ λαοῦ ὡς πρὸς τὰ πολιτικά του δικαιώματα, τὸ παράδειγμα τῆς διαφθοράς, οἱ φοβερισμοὶ, ἡ αἰ συγγενικαὶ σχέσεις ἢ τὰ κοινωνικὰ χρέη, ἡ ἄλλωσος τῶν χρεωφειλημάτων, καὶ τέλος ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἀστυνομίας προητοίμασαν τὴν ψηφηφορίαν. Καὶ μ' ὄλον τοῦτο, κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτῆς, τὸ ἐν ἕκτον τῶν Ἐκλογέων ἦσαν ἀπόντες, καὶ ἐν ἄλλῳ ἕκτον συσταλλόμενον νὰ παρουσιασθῇ προσωπικῶς, ἐπηρεαζόμενον ὅμως ἀπὸ τὰς παρὰ κλήσεις, ἡ τὸν φόβον, ἐγνωμοδότησε δι' ἐπιτροπικῶν ἐγγράφων, προφρασιζόμενον πλαστὰς ἀσθενείας, τὰς ὁποίας τινὲς Ἴατροὶ μεθ' ὄρκου ἐβεβαίωνον, ἂν καὶ οἱ νοσοῦντες περιεφέροντο εἰς τὴν πόλιν. Ὅποια διαφορὰ μεταξὺ τῆς προοδευτικῆς ἐποχῆς τῶν 39, ὅταν ἡ σπουδὴ τῶν Συνταγματικῶν ἀρχῶν ἐγένειεν ἐντελεστάτη, καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀριστοκρατικῆς Ἰονίου Δημοκρατείας! Ὅποια διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1817, δοθέντος παρὰ τοῦ πλέον ἐλευθέρου Κράτους, καὶ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1803 καταστρωθέντος ὑπὸ τῆς 'Ρουσσο-Τουρκικῆς προστασίας! Τότε

πᾶσα φανερά ψηφηφορία ἦτον ἐν ἔγκλημα· σήμερον ἡ ἐπιτροπὴ πάλιν ἀνωφελεῖς εἶναι νόμιμος. Τότε τὸ Ἐκλεκτικὸν Σώμα Διευκρινιστικῆς καὶ Βελτιωτικῆς ψηφηφορίαν· σήμερον ἡ Σύγκλητος δὲν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΡΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

συναθροίζεται, ἀλλὰ τὰ μέλη τῆς συνεσπαρμένως καὶ διαδοχικῶς παρουσιάζονται εἰς τὸ Γραμματεῖον, προσφέροντες τὰ ὀνόματα τῆς ἐκλογῆς των. Τοιουτοτρόπως, ἀντὶ τοῦ νὰ γνωρισθῇ ἡ εὐλικρινὲς γνώμη καὶ τὸ αὐθόρμητον αἶσθημα μιᾶς σκεπτομένης Συγκλήτου, δὲν γίνεται ἄλλο εἰμὴ μία ἀτομικὴ καὶ προσωπικὴ μάχη ψήφων, καὶ ἀπάται, καὶ ἀλλαγαι, καὶ ἀγοραὶ, καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξαχρειώνουν τὴν ἐξάσκησιν τοῦ πλέον ἱεροῦ δικαιώματος. Συγχώρησέ με νὰ μὴν ἔμβω εἰς περισσοτέρας μερικότητας· ἀρκεῖ μόνον νὰ σέ εἶπω, ὅτι ἡ ἰδίᾳ Κυβέρνησις δὲν ἀνεγνώρισεν ἀκόμη νόμιμον ψηφηφορίαν τὴν τῆς Συγκλήτου μιᾶς Νήσου. Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα θέλει ἀποφασίσαι περὶ τούτου. Ἐλπίζω, ὅτι τότε ἡ Συνέλευσις θέλει ἀναγνωρίσει, πόσον εἶναι ἄτοπος καὶ σφαλερὸς ὁ τρόπος τῆς ψηφηφορίας· διότι δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ὑπάρχει Σύγκλητος εἰς τὰς Νήσους, συνάθροισις δηλ. συσκεπτομένη καὶ ὁμοψηφίζουσα, ἀλλὰ, καθὼς ἐχαιρέτισαν Ἐκλογέα ἐκεῖνον, ὅστις δὲν ἔχει ἐλευθέραν γνώμην μήτε διὰ λόγου μήτε διὰ τύπου, καθὼς ἐστόλισαν περιγελαστικῶς μὲ τὸ ἐπώνυμον Νομαθέτου τὸ νευρόσπαστον τῆς ἀνωτέρας θελήσεως, οὕτως ἔδωσαν τὸ ψευδώνυμον Συγκλήτου εἰς ἀτάκτους καὶ ἀκάνονιστους γνωμοδοτήσεις. Τὸ πᾶν εἶναι μία φαντασμαγορικὴ παράστασις, διὰ νὰ ἀπατήσῃ τοὺς ὀφθαλμούς.

Μὲ τοιαῦτα διδόμενα λοιπὸν, ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἀμαθείας καὶ διαφθορᾶς, πολιτικῆς πλάνης καὶ δουλείας ἢ πλειονοψηφία τῆς αὐτολαγομένης Συγκλήτου τῆς Κερκύρας, ἐστερέωσε νομοθέτας ὅλους τοὺς ὑποψηφίους, οἵτινες ἦσαν μέλη τῆς τελευταίας Γερουσίας. Τοῦτο προεβλέπετο πρὸ καιροῦ· ἐγνωρίζετο ἡ μεγάλη κοινωνικὴ ἐπιβρότητων· καὶ, ἂν ἡ Ἐξουσία ἔβαλε πλησίον των ἄλλους τόσους Ἐκλογίμους, τὸ ἕκαστος, διὰ νὰ ἀπατήσῃ τούτους καὶ νὰ ἔχῃ ἀσφαλεστέραν τὴν ἐκλογὴν τῶν πρώτων.

Ἰδοὺ λοιπὸν τελειωμένη ἡ ἐκλογὴ· Ἡ Κέρκυρα δικαίως ἠμπορεῖ νὰ προσμένῃ ἀπὸ τοὺς Νομοθέτας τῆς τὰ καλὰ, ὅσα τῇ ἐπροξένησαν εἰς τὴν περασμένην Γερουσίαν. . . .

Ὅποια θέλει εἶναι ἡ διεύθυνσις τῆς Γερουσίας; ὁποῖα ζήτηματα θέλει λύσει;

Ἡξέρεις κάλλιστα, ὅτι αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις τῶν Νήτων διαπραγματεύονται ὅλως διόλου ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. Ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν θέλει ὑποστηρίξει τάχα ἡ Συνέλευσις τὴν αἴτησιν τῆς μεταρρυθμίσεως ἐνὸς Συντάγματος, τὸ ὁποῖον συγκεντρώνει εἰς τὴν παντοδύναμον καὶ ἀνεύθυνον ἰσχὺν τοῦ Ἀρμοστοῦ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Νήσων, τὴν Ἀστυνομίαν, τὸ Ἰγειονομεῖον, τὸ Διμεναρχεῖον καὶ τινὰς ἄλλους κλάδους; τὸ ὁποῖον τῷ δίδει τὴν μεγαλητέραν νομοθετικὴν καὶ ἐκτελεστικὴν δύναμιν; καὶ τὸ ὁποῖον τέλος πάντων τὸν καθίζει καὶ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Δικαστοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης; Θέλει ὑποστηρίξει τὴν αἴτησιν τῆς μεταρρυθμίσεως ἐνὸς Συντάγματος, τὸ ὁποῖον κατασταταίει τὸν Λόρδον πλέον ἀπόλυτον ἴσως παρὰ πάντα Αὐτοκράτορα ἐξευγενισμένου Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους; Θέλει παρουσιάσει καὶ τετάρτην φορὰν τὴν αἴτησιν τῆς μεταρρυθμίσεως, ἣτις ἤδη τρίς ἐζητήθη, πρῶτον ἀπὸ τοὺς Ζακυνθίους εἰς τὰ 1821, δεύτερον ἀπὸ τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα εἰς τὰ 1833, καὶ τρίτον ἀπὸ τὴν Σύγκλητον τῆς Κερκύρας εἰς τὰ 1838, καὶ τρίς ἀπεβρίβηθη; Ἀφίνω αὐτὸ τὸ ζήτημα εἰς τὴν σκέψιν τῶν Νομοθετῶν καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ Ἴονικοῦ λαοῦ.

Παύω τὰς περὶ Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων συζητήσεις, τὰς ὁποίας τολμοῦν τινες νὰ χαρακτηρίσουν ὡς ἐξάψεις τυφλοῦ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ προσκολλῶ τὴν προσοχὴν σου εἰς τὰ θετικὰ συμπερόντα τῆς πατρίδος τῶν Ἑπταννησίων:

εἰς ἐξείνα λέγω τὰ ἴδια, τὰ ὁποῖα τὸ Σύνταγμα, ἡ ἐπιτάττει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ἢ συγχωρεῖ· εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡμελημένα ἢ διεστραμμένα κατήντησαν ὕλικοι πληγαὶ κατὰσήμεροι τὸ ὠραῖον σῶμα τοιαύτης Κοινωνίας. Ἡ νομοθετικὴ Συνέλευσις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ τὰς θεραπεύσῃ ἀμέσως. Δὲν ἔμπορεῖ πλέον νὰ ἀναβάλλῃ τὴν θεραπείαν αὐτὴν, καὶ νὰ μακρύνῃ τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα συνεισέφερον νὰ καταντήσουν τὰς Νήσους εἰς ἐσχάτην δυστυχίαν. Αὐτὰ τὰ ζητήματα θέλουν σχηματίσει ἐξ ἀνάγκης τὴν ὕλην τῶν συζητήσεών της.

Ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὰς Νήσους ἀπαιτεῖ·

Α. Νὰ εἰσαχθῇ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως, καὶ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ σπαταλευομένη διαχείρισις τῶν δημοσίων χρημάτων, ἥτις πτωχεύει τὸν λαόν.

Β. Νὰ εἰσαχθῇ τέλος πάντων ἡ ἔθνικὴ ΓΛΩΣΣΑ εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς ὑπηρεσίας (1).

Γ. Νὰ προσδιορισθῶσιν οἱ ΚΩΔΗΚΕΣ, οἱ ὅποιοι θέλουν κάμνει ἀπλὴν μίαν τόσοσιν περιπεπλεγμένην Νομοθεσίαν.

Δ. Νὰ μετάρρυθμηθῇ ἡ ΚΟΙΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ, ἥτις διαφθείρει τὸν ἐθνισμὸν τῶν Ἑπτανησιῶν, ἀντὶ τοῦ νὰ φωτίζῃ τούτους.

Ε. Νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ τὰ δικαιώματά των καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ταμείων των, τὰ ὁποῖα συνεχωνεύθησαν εἰς τὸ Γενικὸν ταμεῖον.

ς. Νὰ ὀρισθῶσιν οἱ Ἐπαγγελματικοὶ κλάδοι καὶ τὰ ἀπαιτούμενα τῶν ὑπαλλήλων.

Ζ. Νὰ δοθῇ ἓνας Νόμος, ὁποιοσδήποτε, ὅστις νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ μονοπώλειον τοῦ ΤΥΠΟΥ.

Η. Νὰ ἐκδοθῶσιν Νόμοι πρὸς ἐμύχωνσιν τῆς ἡμελημένης

(1) Ἴδε τὸν Ἀριθ. 12 τοῦ Αἰῶνος • Ὁρθογραφία καὶ Γλώσσα.

ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ, τῆς ἐκπεσοῦσης ΝΑΥΤΙΚΗΣ καὶ τοῦ ἀπονενεκρωμένου ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

Εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα πρέπει νὰ ἐκνοποιήσῃ τὸ ἔθνος ἡ Συνέλευσις, διότι ἀπὸ αὐτὰ προκύπτει ἐν μέρει ἡ προϋσασ δυστυχία τῶν Νήσων. Εἰς ἄλλειψιν ἐλευθεριῶν, ἄς προικίσῃ καὶ τὰ λοιπὰ μὲ ἐκεῖνα τὰ θετικὰ καλὰ, τὰ ὁποῖα πᾶσα πατρικὴ Κυβέρνησις χορηγεῖ εἰς τὰ ἔθνη: μὲ ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα ἔμποροῦσι νὰ λάβωσι διὰ τύπον τὴν Αὐστρίαν καὶ τὰ μικρὰ κράτη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας.

Κανεὶς βέβαια δὲν θέλει τολμήσει νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ἀφρονὰς ἢ ὑπερβολικὰς τὰς τοιαύτας ἐπιθυμίας τοῦ Ἴονικοῦ Λαοῦ. Ὅλα τὰ ἔθνη χαίρουσιν αὐτὰ τὰ προνόμια εἰς ὅποιανδήποτε μορφήν Διοικήσεων καὶ ἀν' ὑπόκεινται, Συνταγματικὴν ἢ Ἀπόλυτον. Ἐν τοσούτῳ ἐγὼ θέλω τὰ ἐξετάσει, καθ' ὅσον μὲ συγχωροῦσιν αἱ γνώσεις, τὰς ὁποίας ἔμπορεῖ νὰ ἔχη τις εἰς ἓν μέρος, ὅπου τὰ διδόμενα εἶναι κεκρυμμένα ἀπὸ τὸν πλέον μέγαν μυστικισμόν.

Ὁ ἘΡΗΜΙΤΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δ.

ΦΙΛΕΜΟΥ!

Πόσον εἶναι τὸ εἰσόδημα τῆς Ἴονικῆς Κυβερνήσεως; ἠρώτα εἰς τὰ 1817 Ἄγγλος τις ἓνα ἄλλον συμπατριώτην του. — Δὲν φθάνουν τὰς διακοσίας χιλιάδας λίτρας στερλίγγας. — Ὡ! ἀνεφώναξεν ὁ ἐρωτῶν μὲ ἐν ὑπερήφανον μειδίασμα, ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τοῦ Lord Bucleugh! Ἐδόξασα τὸν Θεόν, μοῦ ἔλεγεν ὁ γηραλιὸς Κερκυραῖος, ὅστις μοῦ ἀνέφερε τὸ τεμάχιον αὐτοῦ

τοῦ ἐπιλήρου, τοῦ ὁποίου ἦτο μάρτυς. Ἐδόξασα τὸν Θεόν διὰ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΕΥΤΗΝ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ζα, ὅτι ἐπομένως τὰ ἔξοδα ἤθελον εἶναι ἀνάλογα τῆς μικρότητος τῶν προσόδων, τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ τοῦ μικροῦ κράτους, τῆς δημοκρατικῆς μορφῆς τῆς Διοικήσεως, καὶ τῆς ἀπλότητος τῶν Ἑλληνικῶν ἠθῶν. ἤλπιζα, ὅτι ἤθελαν ἐκτιμήσει πολὺ τὸν ὀβολὸν αὐτοῦ τοῦ πτωχοῦ λαοῦ, ὅτι ἤθελαν ἐξοικονομήσει πολὺ ἐκεῖνα τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἔμελλαν νὰ ἐξαρκέσουν δι' ὅλας τὰς χρεῖας τῆς Διοικήσεως ἐνὸς τόπου, ὅστις δὲν ἠμποροῦσε νὰ προσφέρῃ μηδὲ ὅσα ἀρκοῦν διὰ τὰς διασκεδάσεις ἐνὸς Δουκῆς τῆς Ἀγγλίας. Πόσον ἐξηπατήθην, ὅταν εἶδα τὴν Διοίκησιν νὰ ἐκτυλίξῃ ὅλην τὴν λαμπρὰν μεγαλοπρέπειαν ἐνὸς πλουσιῦ καὶ μεγάλου Κράτους, ὅταν εἶδα τὸν Ἀρμοστὴν νὰ μὴ εὐχαριστήθῃ εἰς τὸ καλῆτιον τῶν Βενετῶν καὶ Ῥώσων Διοικητῶν ἐκεῖ, ὅπου ἐκατοίκησεν ἕνας Berthier, ἕνας Donzelot, καὶ νὰ οἰκοδομήσῃ μὲ τὰ ἔξοδα τοῦ πτωχοῦ λαοῦ ἐν ἀνακτόριον, τὸ ὁποῖον ἀξίζει, ὅσον ἐν ἐτήσιον εἰσόδημα τῆς Νήσου, ἢ τὸ διπλάσιον, ἀπ' ὅ,τι ἐξετιμήθῃ ἡ ἰδιοκτησία τῆς δυστυχισμένης Πάργας! Πόσον ἔφριζα, ὅταν εἶδα νὰ ἐξοδεύσουν ὑπὲρ τὰ δύο ἕκατομύρια δρχμᾶς διὰ τὰ κινητὰ μόνον καὶ τὰ ἐπιπλα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐστόλισαν αὐτὴν τὴν ἔδραν ἐνὸς Βαρονέτου· ὅταν εἶδα νὰ οἰκοδομήσουν τὸ μεγαλοπρεπὲς ἀγροκῆπιον καὶ τὴν Villa, ὅπου ἔπρεπε νὰ διασκεδάξῃ ἀπὸ τοὺς μεγάλους τοῦ κόπους· ὅταν εἶδα τέλος πάντων τὸ γελοῖον θέαμα μιᾶς λαμπρᾶς αὐλῆς μέσα εἰς αὐτὴν τὴν πτωχὴν Δημοκρατείαν! Τότε ἐγνώρισα, ὅτι τὸ κόμφορτ ἐνὸς Ἀγγλοῦ ἀξιωματικοῦ μᾶς ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ τὴν ὑπὸ τῶν Βενετῶν Διοίκησίν μας· ὅταν εἶδα νὰ μᾶς γυμνώσουν ἀπὸ τὰ πολυάριθμα ὀρειχάλκινα πυροβόλα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἄφησαν οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Βενετοί, ὅτινες μᾶς ἔσωσαν εἰς δύο τρομερὰς πολιορκίας τῶν Τούρκων· ὅταν εἶδα νὰ πέμψουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν αὐτὰ τὰ λαμπρὰ λάφυρα τοῦ Ἡρωϊσμοῦ, μὲ τὸν ὁποῖον ὑπερᾶσπισαμεν τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος μας, ἐγνώ-

ρισα, ὅτι οὗτοι οἱ Κύριοι καταδέχονται καὶ τὸν ὀβολὸν τοῦ πτωχοῦ, καὶ λησμονοῦν τότε τὸν Δούκα τοῦ Buccleugh. Ἰδοὺ τὰ χρήματά μας ἐρίφθησαν εἰς βορὰν τῆς ἀγέλης τῶν ξένων τυχοδιωκτῶν, ἐδαπανήθησαν πρὸς εἰσαγωγὴν ξένης πολυτελείας καὶ παιδαριώδους μεγαλοπρεπειᾶς, ἥτις κατασταίνει γελοῖαν τὸν ἀξιοδάκρυτον κατὰστασιν τῶν πολιτικῶν σωμάτων, καὶ οἱ ἰδρωτὲς τοῦ πτωχοῦ λαοῦ ἐχρησίμευσαν νὰ εἰσάξουν τὴν διαφθορὰν, τὴν δυσπιστίαν, τὴν διαίρεσιν. Ὁ Θεέ μου! μὴ μὲ ἀφήσῃς πλέον νὰ ἴδω τὴν ἀπώλειαν τῆς πατρίδος μου, καὶ ἐνωσέ με μὲ τὰς ψυχὰς τῶν ἐνδόξων προγόνων μου, τῶν ὁποίων ἡ κεφαλὴ δὲν ἔκλινε ποτε εἰς χαμερπεῖς πράξεις.—Ὁ Θεὸς τὸν εἰσήκουσε· καὶ, ὡς ἄξις ἐπισκεπτόμην τὸν μυστηριώδη τάφον του, μοῦ ἀνατριχίαζεν ἡ κεφαλὴ, καὶ κλίνων τὰ γόνατά μου ἐφίλουσα τὴν πλάκαν, ἀπ' ὅπου μοῦ ἐφαίνετο ἀκόμη νὰ εὐγαίνῃ ἡ φωνὴ ἐκεῖνου τοῦ Ἑλλήνου.

Θέλεις συγχωρήσει, φίλε! αὐτὴν τὴν παρέλθασιν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρωπίνου ἐκχειλήσεως τῶν αἰσθημάτων ἐνὸς Ερημίτου. Εἰς τοιαύτας ἀναμνήσεις δὲν μένουσι ζηροὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἡ ταραχὴ τῆς ψυχῆς δὲν καταπραῖνεται τόσον ὀγλίγωρα.

Ἐπιστρέφω εἰς τὴν διήγησίν μου.

ὑπὸ τῶν Βενετῶν τὰ Ἐπτάνησα ἐπλήρωσαν εἰς τὴν Διοίκησιν των 360,000 τάλληρα, ὑπὸ τῆς Ἰονίου Δημοκρατείας δὲ [1803] ἔδιδαν τάλληρα 329,000· καὶ μόνον τοῦτο ἡ τελευταία αὐτὴ Διοίκησις πληρώνουσα τοὺς ὑπαλλήλους τῆς, προμηθεύουσα τὴν Ῥωσικὴν φρουρὰν, ἔχουσα τρεῖς Πρέσβεις ἕνα εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἕνα εἰς Πετροῦπολιν, καὶ ἕνα εἰς Παρίσιον, διατηροῦσα ἐν στρατεῦμα Ἐπτανήσιων καὶ τινὰς λεγεῶνας Ἀλβανῶν, ἄφησεν εἰς τὸ ταμεῖόν τῆς εἰς τὰ 1807, ὅταν αἱ Νῆσοι ἐπέρασαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Γάλλων, 180,000 τάλληρα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 Σήμερον τὰ Ἐπτάνησα πληρόνουν ὑπὲρ τὰς 200,000 λίτρας (5
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια Δραχμῶν) καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἡ Διοίκησις κατηνάλωσε καὶ ἐν περίσσειμα 50,000 λίτρων: δηλ. κατεδαπάνησεν εἰς ἓνα χρόνον τὸ τετραπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐξόδου τῆς Ἑπτανήσου Δημοκρατίας (1803-1807).

Στοχάζεσαι τάχα, ὅτι μὲ ἀυτὰ τὰ τρομερὰ ἐξόδα ἡ Διοίκησις ἐπλούτισε τὸν τόπον μὲ ὠφέλιμα καταστήματα, ἡ ἐξετέλεσεν ἐπιχειρήσεις, τεινούσας εἰς πρόοδον καὶ εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ; ὄχι· ἐξ ἐναντίας ἐπῆρε τὰ χρήματα τῶν δημοτικῶν ταμείων, τὰς προίκας τῶν διαφόρων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων καὶ τὰ ἐκκλησιαστικά εἰσοδήματα, εἰς τρόπον ὥστε διέφθειραν ὅ,τι ἦτον ἤδη προητοιμασμένον ἀπὸ τοὺς πολίτας πρὸς ὠφέλειαν τοῦ λαοῦ. Ἐξώδευσαν ἀκαταπαύστως τώρα τόσους χρόνους μεγάλας ποσότητας χρημάτων εἰς τὰ ὀχυρώματα, ὡς νὰ τοὺς ἐφοβέριζε τρομερὸς πόλεμος ἐν τῷ μέσῳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης, καὶ ἡ Διοίκησις δὲν ἔχει κτίρια ὅπου νὰ μοιράσῃ τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς ὑπηρεσίας· ὁ δὲ λαὸς ὑστερεῖται ὠφελίμων καταστημάτων, ὅποια εὐρίσκονται ἀναμφιδόλως εἰς κάθε ὀπωσὸν ἐξευγενισμένον τόπον. Αἱ Νῆσοι, αἱ ὅποια ἐξοδεύουν δύο ἑκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὰ ἐπιπλα μόνον τοῦ Ἄρμостоῦ, δὲν ἔχουν μηδὲ Μητρόπολιν, μηδὲ κτίριον Ἀκαδημίας, ἢ Νοσοκομείου, μηδὲ ἄστυλον πτωχῶν, μηδὲ ἐμπόρων Ἄγορᾶν (Bourse), μηδὲ Εἰρκτῆν. Ἡ ἔδρα τῆς Συνελεύσεως, ἢ τῆς Κυριαρχούσης Γερουσίας, εἶναι τὸ ὑποθλάμιον (vez-de-chansséa) τοῦ παλατιοῦ τοῦ Ἄρμостоῦ εἰς τὸ μέρος, ὅπου αἱ Κυρίαὶ ἀφίνουν τοὺς πῖλους των καὶ τὰ ἐπανωφόριά των, ὅταν πηγαίνουν εἰς τοὺς μεγαλοπρεπεῖς χοροὺς τῶν Ἄρμωστῶν μετακομίζουσι τὸ Δημαρχεῖον, ὡς καὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἄλλον, καὶ περιφέρουσι τὸ ὑλικὸν τοῦ Ἀρχιεπιφυλακείου, εἰς τρόπον ὥστε τὰ πούλυτα ἔγγραφα τῶν πολιτῶν χάνονται, ἢ ρίπτονται, ἢ ἐσθίζονται εἰς αὐτὰς τὰς καθημερινὰς μετακομίσεις, ἢ σήπονται ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν, ἢ

κατατρώγονται ἀπὸ τὰ ἔντομα. Ἐνα στρατῶνα τὸν κάμνουσι σήμερον Ἀκαδημίαν, αὐριον Νοσοκομεῖον, μεθαύριον Δημαρχεῖον, καὶ ἔπειτα ποῖος ἠξέυρει τί. Δὲν εἶναι κανὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ καταστήματα, τὸ ὅποιον νὰ μὴν ἠλλαξε θέσιν εἰς διάστημα πέντε ἐτῶν. Καί, ἐνῶ αἱ Νῆσοι δὲν ἔχουν μηδὲ κτίριον Γερουσιαστικῆς Συνελεύσεως, μηδὲ Μητροπόλεως, μηδὲ Ἀκαδημίας, ἢ Νοσοκομείου, ἢ ἐμπόρων Ἄγορᾶς, ἢ Εἰρκτῆς, ἢ Ἀρχιεπιφυλακείου, ἢ Δημαρχείου κ.τ.λ. ὁ Λόρδ χαιρεῖ τὸ parc καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς chateau, τὸ ὅποιον ὄρθιον εἰς αὐτὴν τὴν γενικὴν ἐρημίαν μου ἐνθυμίζει τὰ παλάτια τῶν μικρῶν δεσποτῶν τοῦ Μεσαιῶνος.

Ἴδου τί ἐπροξένησαν αὐτὰ τὰ χρήματα· πρόσθεσις ἀκόμη καὶ τὸν Βενδαλικὸν κατεδαφισμὸν τῶν προμαχῶνων. Τίποτε λοιπὸν δὲν δικαιοῦναι τὴν ἐλεεινὴν σπατάλην τῶν χρημάτων τοῦ λαοῦ· ποῦ ἐξωδεύθησαν τὰ ὅσα οἱ Ἑπτανήσιοι πληρόνουν περισσό-
τερον, ἀφ' ὅ,τι ἐδίδαν ὑπὸ τῶν Βενετῶν, ἢ τῆς Ἰονίου Δημοκρατίας; Τὸ εἰσόδημα τῆς ὑπὸ τῶν Βενετῶν Διοικήσεώς των ἦτον 360,000 τάλληρα
ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας τὰ Ἑπτάνησα ἔδωσαν κατ' ἔτος μίαν ποσότητα πολὺ μεγαλύτεραν, τῆς ὁποίας τὸ ἐλάχιστον ἦτον 730,000 τάλληρα, καὶ τὸ μέγιστον ὑπερέβη τὸ ἐν ἑκατομμύριον· μέσον ὄρον δὲ ἡμποροῦμεν νὰ στερεώσωμεν κατ' ἔτος 900,000 τάλληρα
τοῦτο δίδει μίαν διαφορὰν ἀπὸ τὸ ὑπὸ τῶν Βενετῶν εἰσόδημα 540,000 τάλληρ.
κατ' ἔτος! Θεωροῦντες αὐτὴν τὴν διαφορὰν εἰς τοὺς 21 χρόνους (ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας) ἔχομεν τὴν τρομερὰν ποσότητα 11, 340,000 τάλληρων!!! δηλ. 66 περίπου ἑκατομμυρίων

Συμμαχικαὶ δὲ αἱμεῖς, διὰ τὴν στερεώσασιν τὸ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. 66 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐξωδευμένα περισσότερον ἀπ' ὅτι ἀπαιτοῦσαν αἱ χρεῖαι τῆς ὑπὸ τῶν Βενετῶν Διοικήσεως! τρομερὸν περίσσευμα, τὸ ὁποῖον ἠμποροῦσαν νὰ οικονομήσουν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐχρειάζετο εἰς τὰς περαιομένας Διοικήσεις! τί ἐγένεον αὐτῶ; ὅποια καταστήματα ἐθεμελίωσε; πῶς καθιδρύματα ἀνύψωσε; ποῖον ὄρελος ἔφερε; εἰς τί ἐχρησίμευσε! εἰς τὸ νὰ θρέψῃ πλῆθη ξένων, εἰς τὸ νὰ διαφθερῇ πολίτας μὲ τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ, διὰ τὴν ἀλυσοδέσουν, εἰς τὸ νὰ χορτάσουν τὰ λαίμαργα στόματα τῶν χαμερπῶν, ἀπὸ τῶν ὁποῖων τὴν ὑπογραφήν ἐκρέματο ἡ τύχη τῶν Ἑπταννησίων. Ὡ ἀνόητοι! ὅσοι ἐφιλήξατε τοὺς πόδας τῶν Ἀρμοστῶν, ζητοῦντες ἐπαγγέλματα! πρὸς ἀπόλαυσιν χρημάτων, ὡς νὰ σᾶς τὰ ἐδίδεν ἐξ ἰδίων του, δὲν ἐννοοῦσατε, ὅτι αὐτὰ ἦσαν τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποῖου ἐσχηματίζετε μέρος; δὲν ἐλογαριάζετε, ὅτι καὶ τὰ ἐξόδα τῆς κομῆς καὶ πολυδαπάνου πολυτελείας τῶν Ἀρμοστῶν εἶναι ὅλα πληρωμένα ἀπὸ τὰ πτωχὰ Ἑπτάννησα; ὦ πόσον θὰ χαρῆ ἡ πικρία, ὅταν δὲν ἰδῆ πλέον τὰς ἀπεχθεῖς σκηνὰς τῆς χαμερπείας, ὅταν ἰδῆ τὰ τέκνα τῆς ὑπόνοια ὑπερήφανον τὸ μέτωπόν των νὰ συσφύγγωνται ὀλόγυρά της διὰ τὴν ὑπερασπίσασιν τὰ νόμιμα δικαιώματα. Τοιοῦτοτρόπως θέλουσιν καταστήσει πάντοτε στερεωτέραν τὴν προστασίαν ἐνὸς θρόνου, ὅστις ἐμψυχώνει τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πρόοδον τῶν λαῶν.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ ὕλικὴ ὄψις τῆς Κερκυρας ἐκαλλητέρευεν· νέαι ὁδοὶ ἀμαζῶνται ἠνοιζαν τὰς συγκοινωνίας μὲ τὰ χωρία καὶ ἡ πόλις ποτίζεται ἀπὸ τὰ νεωστὶ εἰσκαθθέντα ὕδατα· αὐτὰ ὅμως οἱ Κερκυραῖοι τὰ ἀκριβοπλήρωσαν· διότι αἱ μὲν ὁδοὶ τῆς πόλεως ἐκατασκευάσθησαν μὲ τὰ ἐξόδα τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐκείναι δὲ τῆς ἐσχῆς περιπλέον διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας τῶν χωρικῶν. Μέγα μέρος τῶν εἰσκαθθέντων ὑδάτων δα

πανηθέντων χρημάτων ἐλήφθησαν ἀπὸ ἑνα προσθετικὸν φόρον (additional) ἐπιβληθέντα εἰς τὸν σίτον, καὶ μολοντοῦτο ὡς καὶ αὐτὴ δὲν ἔχει εἰμὴ μίαν προσωρινὴν ὑπαρξιν, διότι τῶρα τὰ ὕδατα θὰ εἰσκαθθῶν ἀπὸ ἄλλην πηγὴν. Τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη ὅλων τῶν καταστημάτων, ἡ ἐπιχειρήσεων τῆς Διοικήσεως. Χρειάζονται καθ' ἡμέραν ἀνακαίνησιν ἢ διόρθωσιν, ἢ διατήρησιν τῶν ἀπαιτεῖ μεγάλας ποσότητος, καὶ μ' ὅλα αὐτὰ ἡ ὑπαρξίς των εἶναι ἐφήμερος. Ἡ ἀλλαγὴ ἐνὸς Ἀρμοστοῦ ἄλλα ἀφανίζει καὶ ἄλλα δημιουργεῖ· διὰ τοῦτο ὅμως ἄλλοτε θέλω σὲ γράφει ἰδιαιτέρως. Ὁ σκοπὸς τῶρα εἶναι νὰ σὲ ἀποδείξω, φίλε μου, πῶς καὶ αὐτὰ τὰ καλὰ, τὰ ὅποια ἐπροξένησαν εἰς τὸν τόπον αἱ Διοικήσεις ἐπληρώθησαν, εἴτε διὰ ἐμμέσων, εἴτε διὰ προσθετικῶν φόρων, καὶ ὅτι τὰ 66 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ὁ Ἴονικὸς λαὸς ἠμποροῦσε τῶρα νὰ τὰ χαίρειται, ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὰ ἐξοδεύσῃ; πρὸς ὠφέλειαν καὶ δόξαν του. Ποῦ θὰ καταστήσῃ αὐτὸς, ἐάν μία ὁμοία διαχείρισις ἐξακολουθήσῃ ἄλλους εἰκοσιένα χρόνους δὲν τολμῶ μίτε νὰ τὸ συλλογισθῶ· ἢ παροῦσά του δυστυχία ἠμπορεῖ νὰ τοῦ δώσῃ ἐν πολλὰ τρομακτικὸν προμήνυμα.

Τῷ ὄντι ἡ ποσότης, τὴν ὁποῖαν πληρώνουν εἰς τὴν Διοίκησιν τὰ Ἑπτάννησα, εἶναι ἀσυμβίβαστος ὄχι μόνον μὲ τὴν εὐτυχίαν των, ἀλλὰ μίτε μὲ τὴν διατήρησιν των. Ἡ ποσότης, τὴν ὁποῖαν δίδουν τῶν 200,000 λίτρων, εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ὀλικοῦ εἰσοδήματος τῶν Νήσων· διότι ἡ μὲν Κέρκυρα ἔχει ἐν εἰσοδήματι ἐτήσιον, τὸ ὁποῖον δὲν φθάνει τὸ ἐν ἑκατομμύριον ταλλήρων, ἡ Ζάκυνθος ἀκόμη ὀλιγώτερον, ἡ Κεφαλληνία δὲ καὶ αἱ μικρότεροι νῆσοι ὁμοῦ μόλις τὸ διπλάσιον, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὀλικὸν εἰσόδημα τῶν Νήσων εἶναι τέσσαρα ἑκατομμύρια ταλλήρων, ἐκ τοῦ ὁποῖου τὸ ἐν τέταρτον δίδουν εἰς τὴν Διοίκησιν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Πῶσον ὀλιγὸν θέλει, ἐκπληθθῆ, ὅταν μάθῃς τὴν ποσότητα, ἢ

τις εξοδεύεται διὰ τοὺς ξένους; Θέλω σοῦ σημειώσει ἐν μέρος τοῦ καταλόγου τῶν ξένων ὑπαλλήλων, διὰ τοῦ ὁποίου θέλεις γνωρίσει, ὅτι ἀπὸ τὰς 200,000 ἡ Διοίκησις εξοδεύει τοῦλάχιστον τὰς 70,000 εἰς τροφήν ξένων, τῶν ὁποίων ἢ εἰς τὰς Νήσους διαμονὴ εἶναι πρᾶγμα τυχερὸν καὶ ἐφήμερον. Λέγω τοῦλάχιστον τὸ τρίτον, διότι εἰς ὅλους τούτους τοὺς ὑπολογισμοὺς, ὄφους ἕκαμα, ἢ θέλω κάμει, σοῦ ὑπόσχομαι ὅχι μόνον νὰ μὴν ὑπερέβω ποτὲ τὸ πραγματικόν, ἀλλὰ καὶ ὀλιγώτερον πάντοτε νὰ ἀναφέρω.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ε.

ΦΙΛΕ ΜΟΥ!

Εἰς τὴν παρελθοῦσαν ἐπιστολήν μου ἠθέλησα νὰ σὲ ἀποδείξω κυρίως.

1. Ὅτι διὰ τῆς νέας διαχειρίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων εἰσαχθείσης εἰς τὰ 1817, ἡ Διοίκησις κατηνάλωσε 66 ἑκατομμύρια δραχμῶν, περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἤθελεν ἀρκέσει διὰ τὰ ἐξοδά της κατὰ τὸν τύπον τῶν περασμένων διοικήσεων.

2. Ὅτι τὰ ἑπτάνησα πληρόνουν μίαν ἐτήσιον ποσότητα, ἢ τις εἶναι ὅλως διόλου ἔξω ἀπὸ τὴν ἀναλογίαν τῶν προσόδων των, πολὺ περισσότερον ἐὰν παρατηρήσῃ τις, ὅτι ἐπὶ τῶν Βενετῶν, τῶν Ῥώσων καὶ τῶν Γάλλων εἰσήγετο ἀπ' αὐτὰ τὰ ἔθνη εἰς τὰς Νήσους μία μεγαλοτάτη ποσότης χρημάτων πρὸς ἀνύψωσιν ὀχυρωμάτων ἢ πρὸς διατήρησιν πολυανθρώπων φρουρῶν, ἐνῶ ἐξ ἐναντίας σήμερον.

3. Ἡ διοίκησις εξοδεύει ὑπὲρ τὸ τρίτον τῶν προσόδων της εἰς τροφήν ξένων, τῶν ὁποίων ὁ μισθὸς εἶναι πολὺ ἀνώτερος, « λέγει ὁ Λεβουσέτ, ἀπὸ ἐκείνου, οἵτινες ἐδίδοντο προσητέρα εἰς

» τοὺς κατέχοντας αὐτὰς τὰς θέσεις ἐγγυρίους. Μία τοιαύτη
 » πρᾶξις, βλαβερὰ εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους, δὲν φαίνεται ἀρμοδία
 » νὰ προσκολληθῇ τὴν ἀγάπην τοῦ νεωστὶ ληφθέντος ὑπὸ τὴν
 » προστασίαν μας λαοῦ, μηδὲ τείνει εἰς τὸ νὰ τὸν δέσῃ μὲ τὰ
 » συμφέροντά μας. Εἶναι ἀληθές, ἐξακολουθεῖ αὐτὸς ὁ Ἄγγλος
 » ἀξιωματικὸς, ὅστις ἐδιοίκησε τέσσαρα ἔτη τὴν Κεφαλληνίαν,
 » εἶναι ἀληθές, ὅτι, ἐνῶ ἔπαυσαν εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους ἐπαγ-
 » γέλματά τινα, ἀνύψωσαν πολὺ τοὺς μισθοὺς τῶν ἐγγυρίων ὑ-
 » παλλήλων. Συμβιβάζεται ὁμως τοῦτο μὲ ἐκείνην τὴν προνοη-
 » τικὴν οἰκονομίαν, ἣτις εἶναι τόσον οὐσιωδῶς ἀναγκαία εἰς
 » ἓνα τόπον, τοῦ ὁποίου αἱ πρόσοδοι εἶναι πολλὰ περιορισμέναι;»
 (De Bosset Parga and the Ionian islands London 1821
 pag. 164). Καὶ τῷ ὄντι! ὅσον καὶ ἂν ἀνύψωσαν τερατωδῶς
 τοὺς μισθοὺς τῶν ἐγγυρίων, ἐκείνοι τῶν ξένων εἶναι πάντοτε
 μεγαλύτεροι· π. χ. οἱ ἐτήσιοι μισθοὶ τῶν Ἄγγλων Δικαστῶν τοῦ

Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Δι-

καιουσύνης εἶναι

A. 1,000 (Δρ. 28,120.)

Τῶν Ἰόνων Δικαστῶν τοῦ αὐ-
 τοῦ Δικαστηρίου

» 700 » 19,684.

Τῶν Ἰταλῶν Καθηγητῶν τοῦ

Πανεπιστημίου

» 217 » 6,091.

Τῶν Ἰόνων Καθηγητῶν τοῦ

Πανεπιστημίου

» 156 » 4,386.

Τοῦ Γενικοῦ Ταμῖα Ἄγγλου

» 700 » 19,684.

Τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐξόδων,

Ἄγγλου

» 500 » 14,060.

Τοῦ Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν

ὀδῶν Ἄγγλου

» 380 » 10,685.

Τοῦ Γενικοῦ Συλλεκτοῦ τῶν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Δημοσίων εἰσοδ. Ἄγγλου

» 390 » 10,966

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ζ. τ. λ

Ἐκείνο τέλος πάντων, τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα κάθε τάξιν· ἐκείνο, τὸ ὁποῖον παραλύει τὴν δύναμιν τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος εἰς τοῦτο τὸ ἀντικείμενον, εἶναι τὰ ἔκτακτα, ἔξοδα τὰ ὁποῖα ἡ Βουλὴ ψηφίζει εἰς ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα καιροῦ, καθ' ὃ δὲν εἶναι συγκαλεσμένη ἡ Γερουσία. Τοιοῦτοτρόπως τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα εἶναι ἐμπειπιστευμένα εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις δὲν ἔχει καμμίαν εὐθύνην εἰς τὴν διαχείρισίν της. Τὰ ἔκτακτα αὐτὰ ἔξοδα συνεισέφερον πολὺ εἰς τὴν παρούσαν χρηματικὴν ἀπορίαν τῆς Διοικήσεως· διότι, ἀντὶ αὐτῆς νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὰ ἔξοδά της κατ' ἀναλογίαν τῆς δυστυχίαν τοῦ τόπου, ἐξ ἐναντίας τὰ ἤξανε κατὰ λόγον ἀντίστροφον τοῦ εἰσοδήματός της. Τοῦτο θέλεις γνωρίσει ἀπὸ τὴν ἀκόλουθον καταγραφὴν τῶν ἐκτάκτων ἔξοδων κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς.

ἀρχίοντες τὴν ἀ. Φεβρουαρίου.	Ἔτος 1834-35 ἔκτακτα ἔξοδ. Λ. Στερ. 68582 σελ: 2 πένσ 2/4
	1835-36 — — — — — 84964 — 8 — 2
	1836-37 — — — — — 86671 — 16 — 2

Εἰς τρόπον, ὡς ἔχοντες δι' ὅρον συγκρίσεως τὸ ἔτος 1834—35 εἰς τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἐξώδευσαν Λ. Σ. 16382 Σ. 6, Π. 2/4 περισσότερο, καὶ εἰς τὰ 1836—37 μίαν ποσότητα ἀκόμη μεγαλύτεραν Λ. Σ. 18089 Σ. 13, Π. 11 2/4—Ἡ ποσότης Λ. Σ. 68582 μόνον διὰ ἔκτακτα ἔξοδα εἶναι ὑπερβολικὴ, διότι εἶναι σχεδὸν τὸ τρίτον τοῦ ὀλικοῦ τακτικοῦ ἐξόδου καὶ μ' ὅλον τοῦτο, ἐάν ἡ Διοίκησις ἤθελεν ἐξακολουθήσει νὰ ἐξοδεύῃ εἰς τοὺς δύο ἀκολούθους χρόνους (1835—37) ἕνα ὁμοιον ἀριθμὸν λιτρῶν, εἰς τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1837 ἤθελεν ἔχει μίαν ἐξοικονόμησιν Λ. 34472! Τοιαύτη εἶναι λοιπὸν ἡ διαχείρισις τῶν χρημάτων τοῦ λαοῦ· τοιοῦτον τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῶν Ἑπτανήσων· νὰ

αὐξάνουν δηλ: τὰ ἔξοδά των, ὅσον περισσότερο ὀλιγοστεύουν τὰ εἰσοδήματα.

Ἄς ἔμβωμεν τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῶν μισθῶν. Εἰς ἕνα τόπον, λέγει διὰ τὰς Ἴονιους νήσους ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Λεβωσέτ, » εἰς ἕνα τόπον, ὅπου τὰ ἀτομικὰ εἰσοδήματα εἶναι πολλὰ » περιορισμένα, οἱ μισθοὶ, ὅσον μέτριοι καὶ ἂν εἶναι, καθιστᾶν » νονται ἐπιθυμητοὶ εἰς τοὺς πλουσιωτέρους ἀκόμη πολίτας. Ὅ » μως αὐτοὶ δὲν ἦσαν προτῆ τερα τόσον ἄδρῳι, ὥστε » νὰ καταφέρουν κανένα διὰ τὴν ὄρεξιν τῆς ἀ » πολυούσεως των, νὰ θυσιάσῃ τὴν εὐδαιμονίαν » τῆς πατρίδος του, τὴν τιμὴν του, ἢ τὴν ὑ » πόλη ψίν του. in a country where the incomes of in » dividuals are extremely limited, the Salaries, although » very moderate, were acceptable even to the richest; yet » none were sufficiently lucrative to induce a man, for » the sake of obtaining or keeping them, to sacrifice the » welfare of his country, his honour or his reputation » (ἡ Πάργα καὶ αἱ Ἴονιοι Νῆσοι σελ. 20). Βάλλοντες λοιπὸν εἰς πρᾶξιν μέτρα ὅπως διόλου ἐναντία, ἠθέλησαν τάχα νὰ ἀπολαύσουν τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ἐπρόβλεπεν ὁ Λεβωσέτ;

Ἄς ἀποκριθῇ διὰ ἐμὲ ὁ Ἴονικὸς λαός.

Τί ἐχειρίζετο αὐτὴ ἡ ὑπερβολικὴ μίσθωσις, αὐτὴ ἡ Ἀσιατικὴ μεγαλοπρέπεια, ἥτις διέφθειρε τὰ Ἑλληνικὰ ἤθη, ἥτις εἰσήζε τὴν πολυτέλειαν εἰς ἕνα τόπον, ὅστις λείπει βιομηχανίας, ὅστις ἔχει χρεῖαν ἐξωτερικῶν προϊόντων καὶ ἐργοχειρῶν κάθε εἶδους διὰ ὅλας του τὰς χρεῖας; διατὶ, ὡς νὰ μὴν ἐφθάνεν ἡ Βενετικὴ διαφθορά, εἰσήξαν ἄλλην μίαν λέπραν χειρῶν καὶ πολὺ τρομερωτέραν τῆς πρώτης, πρόξενον τῶν δυστυχιῶν τῶν Ἑπτανήσων, τὴν ἐπαγγελιομανίαν; διατὶ εἰπῆζαν τὴν χρηματικὴν διαφθοράν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα εἰς

τὴν ἠθικὴν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν εἶναι τόσον φρικτὰ, ὅσον χαμερπῆ; διατὶ ῥίπτονται τοιουτοτρόπως τὰ χρήματα τοῦ λαοῦ, σήμερον ὅταν οἱ χωρικοὶ τῆς Κερκύρας εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς πτωχείας τρέφονται μετὰ χόρτα καὶ βαλάνους, ἐνῶ ὁ χρυσὸς βρέχει εἰς τοὺς διοικοῦντας αὐτούς; ὦ σεῖ! ὅσοι διευθύνετε τὰ πράγματα τῶν Ἑπτανήσων, μὴ ἐγγύζετε αὐτὰ τὰ χρήματα· εἶναι ὁ ἄρτος, ὅστις ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πτωχοῦ, καὶ ὁ ἥχος του συντροφεύεται ἀπὸ τὸν γυγγυσμὸν τῶν πεινῶντων. Ἐὰν ἐμβῆτε εἰς τὴν καλύβην τοῦ πτωχοῦ, θὰ εἰδῆτε θέαμα, τὸ ὁποῖον θέλει σὰς φαρμακῶσαι παντοτεινὰ τὰς γαληνιαῖς στιγμὰς, ὁποίας σὰς προμηθεύει ἡ ἀφθονία, ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶσθε περικυκλωμένοι. Αἱ εὐγενεῖς καρδίαι σας θέλουν συντριφθῆ, καὶ θέλετε πασχίσει νὰ ἐξαλαφρώσετε τὸν πόνον τῆς ψυχῆς σας, βοηθοῦντες τὸν πτωχόν.—Ἰδοὺ λοιπόν! βοηθήσατέ τον καὶ παραιτήσατε μέρος τοῦ χρυσοῦ, ὅστις σὰς προσφέρεται, καθὼς ὀλιγοστεύσετε τῶν ὑπαλλήλων σας τοὺς μισθοὺς.

Πιστεύεις, φίλε μου! ὅτι τολμοῦν τινες νὰ λέγουν, πῶς ἡ μικρότης τῶν νήσων δὲν συγχωρεῖ τὴν καθίδρυσιν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων; ἔχουν ὅμως οἱ Ἑπτανήσιοι νὰ κερνοῦν μισθοὺς ἐτησίους 500 καὶ 800 λιτρῶν τόσον, ὅσον σχεδὸν ἐνὸς Πρέσβεως ἢ ἐνὸς Ἰπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος· ἐνῶ ὑπὸ τῶν Βενετῶν, τῶν Γάλλων καὶ τῆς Ἰονίου Δημοκρατείας οἱ μισθοὶ τῶν μεγαλητέρων Ἀξιωματικῶν τοῦ Κράτους (Βουλευτῶν καὶ Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας) μόλις ἔφθανον τὰ 800 τάλληρα κατ' ἔτος, σήμερον τὰ Νησιά δίδουν εἰς τοὺς Ἀξιωματικούς τοῦ Κράτους τοὺς μισθοὺς τῶν Στρατηγῶν καὶ τῶν Ναυάρχων τῶν πλέον ἐξευγενισμένων καὶ πλουσιῶν ἐθνῶν. Μετὰ κακοφαίνεται νὰ μὴ ἤξεύρω ἀκριβῶς, εἰμὴ τοὺς μισθοὺς τῆς Αὐστριακῆς Διοικήσεως, διὰ νὰ τοὺς συγκρίνω μετὰ ἐκείνους τῶν Ἑπτανήσιων εἰς τὴν Αὐστρίαν

Ὁ Φέλδ-Μαρσιάλος ἔχει κατ' ἔτος	Φιορίνια
Αἰτρ. Στ.	1272 — 12000
Ὁ Ἀρχιστράτηγος	848 — 8000
Ὁ Ἀντιστράτηγος (Lieutenant-General)	636 — 6000
Ὁ Ἰποστράτηγος (Major General)	444 — 4000
Εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους ὁ Γραμ. τῆς Βουλῆς ἔχει	
κατ' ἔτος	Αἰτρ. Στ. 750
Ὁ Γενικὸς Ταμίας — — — — —	700
Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν ὑπολογ. — — — — —	500

Ὅστε λοιπὸν ἡ πτωχὴ Δημοκρατία, ἡ συναδελφὴ ἐκείνης τῆς 'Ραγούζης, ἠμποροῦσε νὰ ἔχη μίαν δωδεκάδα Στρατηγῶν καὶ Ναυάρχων. Φίλε μου! ὁ μισθὸς ἐνὸς μόνου αὐτῶν ἀρκεῖ νὰ διατηρησῇ ἐν φιλανθρωπικῶν κατάστημα εἰς τὴν ἐγγύριον κοινωσίαν μιᾶς τῶν Νήσων.

Εἰς ἄλλην μου θέλω ἐξετάσει ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς Διοικήσεως καὶ φιλαιωδῶς ἐν πρὸς ἐν, καὶ ἐκεῖ θέλω ἔμβει εἰς μερικωτέρας διασαφήσεις. Τώρα βιάζομαι νὰ σὲ κοινοποιήσω, τὰς ὁποίας ἔλαβα ἐκ τῶν Νήσων εἰδήσεις.

Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα ἤρχισε τὰς ἐργασίας τὴν 4. Μαρτίου, διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν νέων Ἐπαγγελματικῶν μ' ὄλον τοῦτο οἱ Βουλευταὶ, τοὺς ὁποίους ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ, ἦσαν γνωστοὶ, πρὶν ἀκόμη φθάσουν εἰς Κέρκυραν οἱ Νομοθέται· καὶ ὄχι μόνον ὠνοματίσθησαν ἄνευ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ Πρόεδρος των καὶ οἱ Γραμματεῖς των. Μία ὁμοία κατάχρησις εἶναι σχεδὸν ἐξ ἀνάγκης· διότι δὲν εἶναι νόμιμος ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀξιωματικῶν αὐτῶν, εἰμὴ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ Ἀρμοστοῦ· καὶ, ἐὰν κατὰ τύχην οὗτος ἀποβρίψῃ δύο ἐκλογὰς τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, τότε πέμπει εἰς τὴν Συνέλευσιν ἓνα διπλοῦν κατάλογον ὀνομάτων, ἐξ ὧν αὕτη προ-

σκαλεῖται νὰ ἐκλέξῃ. Ἰδοὺ ὁποίας ἐλευθερίας δίδει ἡ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Μουσείου τῆς Ἀθήνης εἰς τὴν Γερουσίαν κατ' αὐ-

τὴν τὴν πρώτην τῆς Συνεδρίας. Οἱ Νομοθέται δὲ μως γνωρίζουν, ὅτι ἡ σημερινὴ ἐποχὴ τῶν Ἰονίων πραγμάτων εἶναι τόσον κρίσιμος, ὥστε ἀπὸ τὴν ψῆφον κρέματα ἡ ἀποφασιστικὴ τύχη των· οἱ Νομοθέται δὲν θέλουν λείψει νὰ εἰσακούσουν τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος.

Ἀνέγνωσα τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἰπουργείου εἰς τὴν διαμαρτύρησιν τῶν Κερκυραίων κατὰ τῆς ἀποβολῆς τῆς περὶ μεταρρυθμίσεως ἀναφορᾶς των. Τὸ Ἰπουργεῖον δικαιοῦναι τὴν διαγωγὴν τοῦ Ἄρμостоῦ μεθερμηνεῖον ὁμοιοτρόπως τὸ ἄρθρ. 7, τμῆμα 7, τοῦ Συντάγματος. Οἱ Ἐπτανήσιοι ὀφείλουν νὰ σεβασθοῦν τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, καὶ μάλιστα καθότι τοιαύτη ἀπόκρισις, ἥτις ἐμφυχώνει τῶν Ἰόνων τὰς ἐλπίδας, ψεύδει τὰς φήμας, τὰς ὑποίας οἱ κακοὶ ἐχθροὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς πατρίδος των διέσπειραν, ὅτι οἱ ὑπογράψαντες τὴν ἀναφορὰν ἤθελαν περάσει τὸν κίνδυνον μιᾶς καταδίκης. Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης, ἥτις ὑπὸ τοὺς πλέον ὠραίους οἰωνοὺς ἀνέστη τὸν θρόνον χαριετηθεῖσα ἀπὸ τὰς εὐφημίας τῶν φιλελευθέρων, θέλει ἀποδεχθῆ τὴν ἰκεσίαν τῆς μεταρρυθμίσεως, ὅταν παρῆρησιασθῆ καθ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἀπὸ τὸν νόμον τάξιν· δὲν θέλουν εὔρει δὲ οἱ Ἰόνιοι ὀλίγας συμπαθείας εἰς τὸν Ἀγγλικὸν λαόν· ἡ φωνὴ τῶν Ἐπτανησίων θέλει εἶναι ἡ ἡχώ τῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ· διότι ὁ ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης ἀγὼν εἶναι ἀγὼν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐκτὸς τούτου συμφέρει εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ γίνῃ ἡ πρωταίτιος τῆς εὐτυχίας τῶν Ἐπτανησίων, χορηγοῦσα εἰς αὐτοὺς, ὅσα προνόμια δὲν ἀντιβαίνουν τὰ συμφέροντα τῆς προστασίας. Συμφέρει εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις προσπαθεῖ νὰ εἰσάξῃ τὰς συνταγματικὰς ἀρχὰς εἰς τὰ ξένα ἔθνη, νὰ δώσῃ τὸν τύπον τῆς ἐφαρμογῆς των εἰς ἓνα μικρὸν τόπον, τὸν ὁποῖον διοργανίζει κατ' ἀρέσκειαν. Τότε αὕτη ἀλλάζουσα τὸς λόγους εἰς ἔργα καὶ τὰς

παρακινήσεις εἰς δῶρα, θέλει δώσει εἰς τὰ ἔθνη τὸ παράδειγμα καὶ ἐν ταυτῷ ἐν μεγαλοπρεπὲς τεκμήριον τοῦ φιλανθρωπισμοῦ, τοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ τῆς πίστεώς της εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποσχέσεων. Ἄλλ' εἰς τὰ ἔθνη θέλουν ἀποκριθῆ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὡς ἄκως τοὺς ὁμιλήσει περὶ συνταγμάτων· « Ἴδε τὰ Ἰονικὰ νησιά, » τῆς καταστάσεως τῶν ὁποίων ἐστάθης αἴτιος.

Οἱ Ἐπτανήσιοι, τέλος πάντων, ὀφείλουν νὰ γνωρίσουν, ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας δὲν προσωποποιοῦναι εἰς τὸν Ἄρμостὴν· ὅτι καθόσον δὲν ἐγγίζου τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς προστασίας της, καὶ τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν· αἱ φωναὶ των θέλουν πάντοτε εἰσακουσθῆ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ πλέον φιλελευθέρου κράτους· διατί δὲν θὰ χαροῦν οἱ Ἐπτανήσιοι μέρος τῶν ἐλευθεριῶν ὅπου οἱ Ἄγγλοι παρακινοῦν τοὺς ἄλλους λαοὺς νὰ ἀπολαύσουν; ἡ τάχα δὲν εἶναι ἐπιδεκτικοὶ τοιούτων προόδων; ἡ τάχα ὀφείλει τις νὰ γεννηθῆ εἰς τὴν Ἀρχίαν, ἢ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, διὰ νὰ ἦναι ἄξιος τῆς ἐλευθερίας; ἡ τάχα στασιαστικὸν πνεῦμα ἀνακινεῖ μικροὺς δήμους ἀποχωρισμένους καὶ ἀπομεμακρυσμένους ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, τοὺς ὁποίους ἐν μόνον πλοῖον ἀρκεῖ νὰ βαστάξῃ εἰς ἡσυχίαν; Ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς θέλει ἀγανακτήσει βέβαια, ἐὰν ἀκούσῃ, ὅτι εἰς Τοποτηρητῆς Ἄγγλος ἐμποδίζει τὸν τύπον, σβύνει τὰ φῶτα, ἀφαιρεῖ τὰ δημοτικὰ προνόμια, καὶ ἀλυσοδένει ἐπιδιξιώτερα παρὰ ἓνα μαθητὴν τοῦ Μετερνιχ, ἓνα πτωχὸν καὶ μικρὸν λαόν, τὸν ὁποῖον τέλος πάντων ἡ Ἀγγλία δὲν ἐξουσιάζει, ἀλλὰ μόνον προστατεύει. Ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς θέλει εἰπεῖ· « τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον κηρύττομεν εἰς τὰ ἔθνη, μὴ » τὸ ψεύσετε εἰς ἓν τμῆμα Ἑλληνικοῦ λαοῦ », καὶ ἡ κραταιὰ Βασιλεύσα, χορηγοῦσα εἰς τοὺς Ἐπτανησίους τὰ καλὰ, ὅπου ἀπομαρτυροῦσα τὸς λόγους τῆς, θέλει ἀποδείξει, ὅτι ἡ φιλανθρωπία εἶναι ὁ λαμπρότερος ἀδάμας, ὅστις ἡμπορεῖ νὰ στολίσῃ βασιλικὸν διαδήμα.

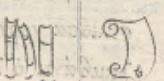
11

42
29

καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον

καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον
καταβόσκον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον ἢ ἄλλο ἢ πρὸς τὸν ἀποστόλον

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ